നവനീതം NAVANEETHAM

ചിങ്ങം 1184 / August 2008

Wish you a very happy Krishnashtami & Onam !!

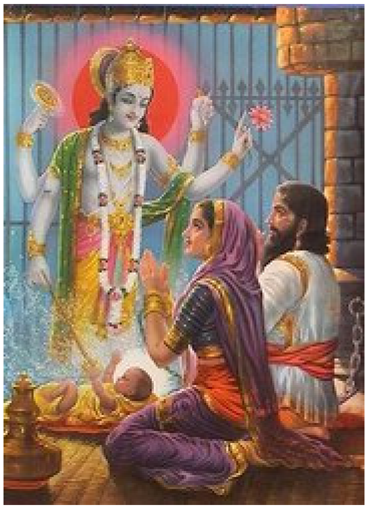

Om Namo Narayanaya: കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ!

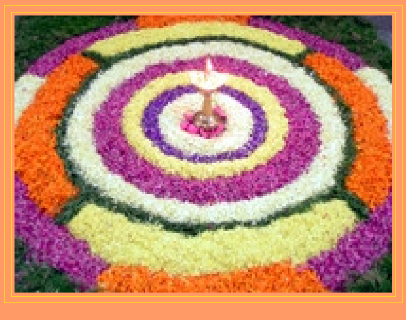

Hare Rama Hare Krishna!

Ashtami Rohini and Onam

II Jai Shri Krishna II

Ashtami Rohini is on Aug 23rd in Guruvayur

Please mark your calendar as Ashtami Rohini is on August 23rd.(23.08.2008)

As we all know, Lord Krishna was born at midnight in the prison of Kamsa, on the eight waning moon which falls on Ashtami Rohini day in the month of Chingam according to Malayalam Calendar.

Ashtami Rohini is one of the most important celebrations in Guruvayoor. Appam and Palpayasam are considered as important offerings on this day.

Group News

I am very happy that our Koti Naama Japam Yagnam is proceeding well, we crossed five million (50 lakhs) naama japams of Om Namo Narayanaya: by this time. We have also added a Krishna Bahajan Audio/ Video web portal to our collection of Krishna related web content.

Chinga Maasam and Onam

According to Malayalam calendar, Chingam is the start of another year in Kolla-varsham; 1184.

It is also the month of Onam. Legend states that Onam is celebrated as the home coming of our beloved King Mahabali, who ruled over Kerala and was sent to the infernal world (Patala) by Lord Vishnu in the form of Vamanavatar. I fondly remember the Onam days of my childhood filled with Pookkalam, mathevar and those melodious songs,

“മാവേലി നാടുവാണീടും കാലം
മാനുഷരെല്ലാരും ഒന്നുപോലെ
ആമോദത്തോടെ വസിക്കും കാലം
ആപത്തെങ്ങാർക്കു മൊട്ടില്ല താനും”

In olden days for majority of Keralites, Chingam is a month of hope after the dark rainy days of Karkidakam without work, and food. Chingam is a month of harvest and hope. That is why we call it 'Ponnin Chinga Maasam' (Golden month of Chingam).

Significance of Onam to devotees

People make different kinds of offerings to God. But the greatest of them is to offer oneself. That is what Mahabali did. Emperor Mahabali surrendered totally to the Supreme. And that is what we need to learn from Mahabali's story and remember it again during this Onam.

According to Srimad Bhagavatham, when Shukracharya, Mahabali's adviser and Guru tried to warn and stop him, he told Sukracharya,

"Guruji, what is the use of me possessing anything which is not of use to God? The seeker is God Himself. God has really no desires, but to redeem us from the consequences of our past deeds, He creates situations, which call for offerings. When the infinite Divine appears in the role of the seeker, what greater blessing can there be than making the offering to the Divine? I do not seek any greater blessing than this. I am ready to offer my mind, my body and my life itself to God. There is no greater fortune than this".

Bali is such an example of Bhakti and supreme sacrifice and remember that the term "*Bali*" has several meanings such as: offering, dedication and sacrifice. .

Ancient sages, probing the mystery of the Divine, came to the conclusion that God is everything and no one can claim anything as one's own. However, today everyone claims everything as "theirs". We are immersed in a false and foolish concept of ownership. Possessiveness is rampant in our every thought and action. And this leads to selfishness and ego.

King Mahabali was renowned for his charitable nature but his ego gradually became inflated because of this fame. For the king to become enlightened, his ego had to be quelled. And that is the substance of the Vamana Avatara. By placing His Lotus Feet on Mahabali's head, Vamana facilitated total surrender of this devotee and made him immortal and the king of the netherworld.

And Onam reminds us of this profound truth that nothing belongs to anyone. All that was got or spent in between are mere passing clouds and gifts from God. And when we realize that truth, we surrender everything to Him with utmost sincerity.

Onam also reminds us that divinity should be installed in the heart. "Vastra" is one of the names for the heart. Wearing new clothes (Vastra) during Onam means purifying the heart. When the heart is pure the Divine elects to dwell in it.

Devotion has five qualities and nine paths to adore the Divine. These nine paths begin with listening to the glories of God (Sravanam) and end with complete surrender (Atmanivedanam). And Bali showed us the height of true Bhakti as complete surrender.

Onam celebrations in Guruvayoor

Many devotees spend their Onam days with Guruvayoorappan. On Uthradam day thousands of devotees offer "Kazhcha kulas" (bunches of banana) to Guruvayoorappan. These bananas are given to all the elephants of Guruvayur Devaswom. On Thiruvonam day, free Onam feast with Pazha-prathaman is given to devotees. Uthradam is on Sept 11th and Thiruvonam is Sept 12th.

Wish you all a Very Happy Janmashtami / Ashtami Rohini and Onam.
May God Bless you always.

Om Namo Narayanya:
- Sunil Menon

വിഷയക്രമം / CONTENTS

LITTLE KRISHNA BUTTER KRISHNA	6	By: Kripa W. Chandran
വിശ്രുതമീ ഗുരുപവനപുരേ അമരും	7	Narayanankutty Menon (NVP Menon)
ശ്രീകൃഷ്ണതൃഷ്ണ	8	Savitri Puram
മയിൽപ്പീലിയുഴിഞ്ഞു മുരളികയിൽ	9	Dr. AP Sukumar
ഗുരുവായൂരപ്പൻ	10	Balendu
An experience during my journey to Guruvayoor..	11	Jayashree Menon
ARTHATHRAANA NARAAYANAASHTAKAM BY KOORESA,	12	Dr Saroja Ramanujam
Geeta Dhyanam	14	Veena Nair
ശ്രീ നാരായണീയ സ്തോത്രം ദശകം– 4, 5	17	Balendu
നെയ്ത്തിരി ദശകം– 4, 5	20	Balendu
The Meaning of Om	23	Vimala Krishnan
Temple Series	25	Balagopal Ramakrishnan
Kenopanishad on Brahman	27	Balagopal Ramakrishnan
THE GOAL	28	Balagopal Ramakrishnan
മഹാകവി വടക്കുംകൂർ രാജരാജ വർമ്മ	29	NR Pilla Raju
Member News – Group News		Arun Pillai

കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ!

LITTLE KRISHNA BUTTER KRISHNA

By: Kripa W. Chandran

Daughter of Geetha Chandran

Little Krishna, Butter Krishna
Will you come and play?
Little Krishna, Butter Krishna
Won't you come and stay?
Little Krishna, Butter Krishna
Why do you delay?
Little Krishna, Butter Krishna
Who dressed you up today?
Little Krishna, Butter Krishna
Oh no a big bad *asura*!
Little Krishna, Butter Krishna
Won't you come and save us?
Little Krishna, Butter Krishna
Yes, you've killed the asura!!
Little Krishna, Butter Krishna
You are everyone's savior!

വിശ്രുതമീ ഗുരുപവനപുരെ അമരും

നാരായണൻകുട്ടി മേനോൻ (NVP Menon)

രാഗം: കല്യാണവസന്തം താളം: മിശ്രചാപ്പ
ആരോ:സഗ2മ1ധ1നി3സ അവ:സനി3ധ1പമ1ഗ2രി2സ

Bhajan Audio - http://krishnaslibrary.blogspot.com/

പല്ലവി:
വിശ്രുതമീ ഗുരുപവനപുരേ അമരും
ആശ്രിതവൽസല ദേവാ ശരണം
ആശിച്ചൊരു ദിനം വന്നു ഇഹ ഞാൻ
കേശവാ തവ ചരണം അണയാൻ
വിശ്രുതമീ ഗുരുപവനപുരേ അമരും
ആശ്രിതവൽസല ദേവാ ശരണം
കോറസ്:
ശരണം തരണേ യദുബാലാ
ഗുരുപവനാലയ വിധുവദനാ

ചരണം:
സംസാര സാഗരം നീന്തിക്കടക്കുവാൻ
ക്ലേശഹരാ ഹരേ ശക്തി തരൂ
കംസനിസൂദന ഭവഭയഭഞ്ജന
വാസുദേവാ ഹരേ മുക്തി തരൂ
വിശ്രുതമീ ഗുരുപവനപുരേ അമരും
ആശ്രിതവത്സല ദേവാ ശരണം
കോ:
ശരണം തരണേ യദുബാലാ
ഗുരുപവനാലയ വിധുവദനാ

ആശകൾ വിടരുന്നു എൻ മനസ്സിൽ സർവദാ
പാശങ്ങൽ ആയവ വളരുന്നു
ഈശ്വര ചിന്തയിൽ അവയെല്ലാം അർപ്പിക്ക്യാൻ
പശുപാലനെന്നെയിന്നാശീർവദിക്കൂ
വിശ്രുതമീ ഗുരുപവനപുരേ അമരും
ആശ്രിതവത്സല ദേവാ ശരണം
കോ:
ശരണം തരണേ യദുബാലാ
ഗുരുപവനാലയ വിധുവദനാ

ശ്രീകൃഷ്ണതൃഷ്ണ

Savitri Puram

കൃഷ്ണ ഗോവിന്ദ നാമമുരച്ചീടിൽ
തൃഷ്ണ കൂടാതെ കാലം കഴിച്ചിടാം
തൃഷ്ണ കൂടാതെ കാലം കഴിക്കിലോ
കൃഷ്ണനെത്തന്നെ ചിന്തിച്ചിരുന്നിടാം
കൃഷ്ണനെത്തന്നെ ചിന്തിച്ചിരുന്നാലോ
"കൃഷ്ണ"യെപ്പോലെ ഭക്തയായ്ത്തീർന്നിടും
"കൃഷ്ണ"യെപ്പോലെ ഭക്തയായെങ്കിലോ
കൃഷ്ണനപ്പോഴേ രക്ഷകനായിടും
കൃഷ്ണനെപ്പൊഴോ രക്ഷകനാകുന്നു
കൃഷ്ണനാമങ്ങൾ നാവിലുറച്ചീടും
കൃഷ്ണനാമങ്ങൾ നാവിലുറച്ചെങ്കിൽ
കൃഷ്ണരൂപവും ഉള്ളിലുദിച്ചീടും
കൃഷ്ണരൂപവും ഉള്ളിലുദിച്ചാലോ
തീക്ഷ്ണദുഃഖവും ചാമ്പലായീടുന്നു
തീക്ഷ്ണദുഃഖങ്ങൾ ചാമ്പലായീടുമ്പോൾ
വൃഷ്ണിവംശജൻ മാത്രമായ്ത്തീരുന്നു
വൃഷ്ണിവംശജൻ മാത്രമായ്ത്തീരുമ്പോൾ
തൃഷ്ണയൊക്കെയും കൃഷ്ണനോടാകുന്നു
തൃഷ്ണയൊക്കെയും കൃഷ്ണനോടാകുമ്പോൾ
ജിഷ്ണുബാന്ധവൻ തന്നിൽ ലയിക്കുന്നു
ജിഷ്ണുബാന്ധവാ നാരായണാ ഹരേ
വൃഷ്ണിവംശജാ പാഹിമാം പാഹിമാം

മയിൽപ്പീലിയുഴിഞ്ഞു മുരളികയിൽ

Dr. AP Sukumar, Canada.

മയിൽപ്പീലിയുഴിഞ്ഞു മുരളികയിൽ – കണ്ണൻ
മയിൽപ്പീലിയുഴിഞ്ഞു മുരളികയിൽ
തരളിതമായതിന്നെന്റെയുള്ളം
രാഗ പുളകിതമായതിന്നെന്റെയുള്ളം
മുളമുരളിക പാടും ഗാനപ്രവാഹത്തിൽ
ഹൃദയം മറന്നു നിജ സ്പന്ദനം
എൻ ഹൃദയം മറന്നു നിജ സ്പന്ദനം
മയിൽപ്പീലിയുഴിഞ്ഞു

മധുരം വഴിഞ്ഞൊരു ഗാനമുയർന്നതു
കണ്ണന്റെ കോലക്കുഴലിലാണോ എൻ
മനമാം മുളന്തണ്ടുമുണർന്നതാണോ
കാർമുകിൽ മൂടിയ മാനസവാനിലെൻ
മൗനത്തിൻ മഞ്ഞുമലിഞ്ഞതാണോ
മയിൽപ്പീലിയുഴിഞ്ഞു

ദൂരത്തു കണ്ണൻ ചാരത്തു കണ്ണൻ
ഓടിയൊളിച്ചാലുമരികത്തു കണ്ണൻ
കാത്തിരുന്നാലുമില്ലെങ്കിലും എന്നെ
കാക്കുന്ന കാറൊളി വർണ്ണനെൻ കണ്ണൻ
മായാ മുരളികൊണ്ടുള്ളം കുളുർപ്പിക്കും
മായാ മോഹനൻ എന്നുണ്ണിക്കണ്ണൻ
മയിൽപ്പീലിയുഴിഞ്ഞു

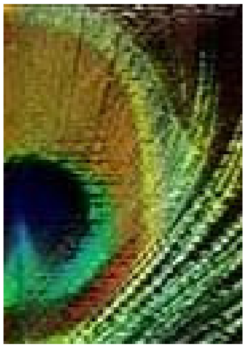

ഗുരുവായൂരപ്പൻ

Balendu

ഗുരുവായൂർ വാഴും ഭഗവാനേ കൃഷ്ണ കരുണാസാഗര കാർവർണ്ണ
ഹരിനാരായണ അഖിലനായക ഗുരുവായൂർ വാഴും ഭഗവാനേ.
അഖിലനായക നിഖിലരക്ഷക സകലലോകസംരക്ഷക
അളവില്ലാതുള്ള ഭക്തിയേകണേ ഗുരുവായൂർ വാഴും ഭഗവാനേ.
ആദിശേഷശയാന ശ്രീധര ആദിയവിഹീന മാം
ആധിതീർത്തെന്നും പാലിക്കേണമേ ഗുരുവായൂർ വാഴും ഭഗവാനേ
ഇന്ദിരാധവ ഇന്ദ്രവന്ദിത നന്ദനന്ദന നിന്നുടെ
മന്ദിരം മമ ഹൃത്തിലാക്കണം ഗുരുവായൂർ വാഴും ഭഗവാനേ
ഈശ കേശവ കേശിമർദ്ദന പാശമോചക ഞങ്ങൾക്ക്
ശാശ്വതം സുഖമേകിടേണമേ ഗുരുവായൂർ വാഴും ഭഗവാനേ
ഉമ്പർകോൻ പോലുമൻപിനായ് കേണു കുമ്പിട്ടീടുവാൻ വെമ്പിടും
നിൻ പദാംബുജം തോന്നണം ഹൃദി ഗുരുവായൂർ വാഴും ഭഗവാനേ
ഊനമെല്ലാമകറ്റി സജ്ജനപാലനം ചെയ്യുമച്യുത
ഊഴിവല്ലഭ മാലകറ്റണേ ഗുരുവായൂർ വാഴും ഭഗവാനേ
ഋഗ്യജുസ്സാദി വേദമൊക്കെയും വാഴ്ത്തിടും തവ ഭക്തിയാം
ഭാഗ്യമേകിയനുഗ്രഹിക്കണേ ഗുരുവായൂർ വാഴും ഭഗവാനേ
എണ്ണമറ്റുള്ള ജന്മമൃത്യുവിൽ നിന്നു ഞങ്ങൾക്കു രക്ഷയായ്
കണ്ണ നിൻപദമൊന്നുതാൻ ഗതി ഗുരുവായൂർ വാഴും ഭഗവാനേ
ഏതുരൂപം ഭജിക്കിലും നിന്നെയേതു നാമം വിളിക്കിലും
ഏറിടേണമെനിക്കു നിൻ ഭക്തി ഗുരുവായൂർ വാഴും ഭഗവാനേ
ഐശ്വര്യേശ്വര നശ്വരങ്ങളാം വിശ്വമോഹങ്ങൾ നീക്കണേ
വിശ്വവന്ദ്യ നിൻ പാദം ചേർക്കണേ ഗുരുവായൂർ വാഴും ഭഗവാനേ
ഒക്കെയും തവരൂപഭാവങ്ങളെന്ന ബോധമുദിക്കണേ
ത്വൽക്കഥ നിത്യം തോന്നിടേണമേ ഗുരുവായൂർ വാഴും ഭഗവാനേ
ഓരോരോ ജന്മമീവിധം മമ പാഴിലാവതു കഷ്ടമേ
നീരജാംഘ്രികൾ ചേർത്തിടേണമേ ഗുരുവായൂർ വാഴും ഭഗവാനേ
ഔഷധങ്ങൾക്കുമപ്പുറം നാമകീർത്തനം ദിവ്യമൗഷധം
ദോഷമൊക്കെയകറ്റിടേണമേ ഗുരുവായൂർ വാഴും ഭഗവാനേ
അംബുജാക്ഷ മുകുന്ദമാധവ തമ്പുരാനെ തുണയ്ക്കണേ
നിൻ പദാംബുജം മാത്രമാശ്രയം ഗുരുവായൂർ വാഴും ഭഗവാനേ

An experience during my journey to Guruvayoor..

Jayasree Menon, Bangalore

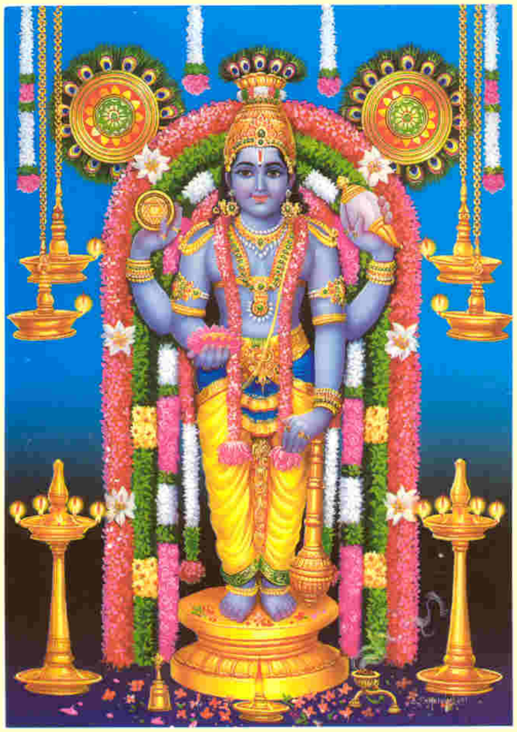

Om Namo Bhagavathe Vasudevaya !!

On 5th and 6th of this month, i was in Kerala visiting Kadampuzha and Guruvayoor temples.

I had a marvelous experience on the day of journey. Let me explain.

I had traveled along with my husband. My train was supposed to start from Yeshwantpur railway station to Kannur and we were planning to get down in Shoranur Jn. and take a cab from there and go. After Yeshwantpur station, there is a place called Banaswadi (which is closer to my place) where the auto driver said that the train will stop. Due to the major traffic jam in bangalore and due to time constraints, we had planned to board in from Banaswadi.

As we reached Banaswadi, no one was on the platform and it made me to think twice as to there was something wrong. I went to the Station Master's office room and asked about the train's arrival and to my dismay, he said that the train does not stop there and it will stop only in Hosur which is pretty far from Banaswadi. I was damn upset about the wrong information given by the auto driver and did not do what to do? I asked the station master whether i could cancel the ticket. He said, it is possible; but i will not get anything much. However seeing our helplessness, the station master asked us to wait, having come to board in, and that he would do his best though it is not within his limits.

I kept on praying that only God can help us to show some miracle as, stopping a train in a station where it is not scheduled to stop is not an easy task.

To our surprise, the request of station master was considered and the train stopped for us. After we hadgot in to the train, it was given the signal for leaving.

Oh Lord Guruvayoorappan .....You are Amazing.....I prayed...

ARTHATHRAANA NARAAYANAASHTAKAM BY KOORESA, DISCIPLE OF RAMANUJA

DR. SAROJA RAMANUJAM, M.A., PH.D, SIROMANI IN SANSKRIT.

5.bho Krishna achyutha bho krpaalaya hare bho paandavaanaam sakhe
kvaasi kvaasi suyodhanaath apahathaam bho raksha maam aathuraam
ithyukthaH akshayyavasthra samSritha thanum yo apaalayath dhroupadheem
aarthathraaNaparaayaNaH sa bhagavaan naaraayaNo me gathiH

"Oh Krishna, Achyutha, abode of mercy and the friend of Pandavas, where are you? where are you? Save me who is being disrobed by Duryodhana," Having been addressed like this, who protected Dhroupadhi by providing ceaseless flow of clothes on her body, that Lord who is ever intent on protecting His devotees is my sole refuge.

Draupadi was suffering in the court of kouravas when Dussasana tried to disrobe her and finding that her husbands were unable to help and the elders like Bhishma were helpless to interfere, she had no other refuge than the Lord and cried out for his help. The slokas in mahabharatha in this context are really moving and would bring tears on reading it.

In this sloka we find the names Achyutha , Krpaalaya and Paandavaanaam sakha referring to Krishna. Of these Achutha is most appropriate as it means the one who never swerves from His promise. There is a story that when Krishna and the Pandavas were bathing in the river, the pitambara of Krishna was carried away by the flow and Draupadi sensing it threw her upper garment for him and then Krishna told her that he would recompense for that timely help later. Perhaps she had this in mind and meant that being the friend of Pandavas it was his duty to protect them when they were in distress. The Lord has shown His krpaa in making her body clad in never ending clothes and saved her .and thus sowed the seed for the war of mahabharatha. He showed his jeeva samrakshaNathva in the episode of Gajendhra and in this the maanasamrakshaNathva.

6.yath paadhaabjanakhodhakam thrijagathaam paapoughaviDhvamsanam
yannamaamrthapoorakam cha pibathaam samsaara santhaarakam
paashaaNopi yadhanghripadhmarajasaa Saapaath muneH mochithaH
aarthathraaNaparaayaNaH sa bhagavaan naaraayaNo me gathiH

The Lord Narayana, who is intent on protecting His devotees is my sole refuge, the water from the lotus of feet of whom purifies the flood of sins of the three worlds, the nectar of whose name helps those who drink it to cross the samsara and the dust of whose lotus feet effected the freedom from the curse of the sage even to the stone.

The reference here is to the Ramavathara where Rama brought back Ahalya, who was cursed by age Goutama to become a stone, to life when he touched the stone with his foot. When the foot of the Lord touched the heavens the Ganges sprang from it and flowed through all the three worlds purifying the sins of all. His name helps one who chants it to cross the ocean of samsara. So there is no wonder that His foot was able to free Ahalya from her curse , says Kooresa, because she was only in the form of a paashaaNa , stone.

Ahalya, the wife of Gouthama erred when Indra came to her in the guise of her husband when Goutama had gone out to bathe and Goutama on returning, found her guilt and cursed her to become a stone and when he prayed for forgiveness he said that when the Lord comes as Rama to the hermitage she will come back to life.

7. pithraa bhraatharam utthmaasanagatham cha outthaanapaadhi DhruvaH
dhrshtvaa thath samam aarurukshuH aDhrtho maathraa avamaanam gathaH
yam gathvaa saranam yath aapa thapasaa hemaadhrisimhaasanam
aarthathraaNaparaayaNaH sa bhagavaan naaraayaNo me gathiH

The Lord Narayana, resorting to whom and doing penance, Dhruva, the son of Utthaanapaadha, seeing his father placing his step brother Utthama in the royal seat and wishing to climb there, was insulted by the mother of Utthama, achieved the high throne on the mount of Meru, I my sole refuge.

The story of Dhruva is referred to in this sloka. Dhruva finding his stepbrother on the lap of his father tried to climb there himself but was prevented by his stepmother and his mother told him to pray to Lord Hari. The young boy of six went to the forest and did penance as a result of which he was given the exalted position of a star on the top of Meru, the golden mountain.

8.aarhtaa vishaNNaaH Sithilaascha bheethaaH
ghoreshu vyaaDhishu cha varthamaanaaH
samkeerthya naaraayaNa Sabdhamaathram
vimuktha dhuhkhaaH sukhino bhavanthu

Those who are afflicted, sorrowful, broken-down, afraid and affected by terrible diseases become free from all their miseries and derive well being by mere utterance of the word Narayana.

As it has been illustrated by the above episodes mentioned, the grace of Lord Narayana will make His devotees free from all suffering whether physical or mental and they are saved by the mere chanting of the name Narayana. Thus Kooresa ends his **arthathrana narayana ashrakam**

Geeta Dhyanam

Veena Nair

|| Om Namo Narayanaya ||

ഉത്സീദേയുരിമേ ലോകാ ന കുർയാം കർമ്മ ചേദഹം ।
സംകരസ്യ ച കർത്താ സ്യാമുപഹന്യാമിമാഃ പ്രജാഃ ॥ 3.24 ॥

utseedeyyur-imey lokaha na kuryaam karma chedahan |
samkarasya cha karta syaam upa-hanyaam ima prajaha **|| 3.24 ||**

These worlds would perish if I did not perform actions. I would be the karta (doer, author) of confusion of castes, and would destroy these beings.

If the ultimate spirit underlying the world did not itself follow the rules of Nature, then there would be total chaos. Swamiji says that even the movements of the planets, the changing seasons are all dependent on the necessary events happening at the proper time and place. In addition, the term "*samkarasya*" - 'confusion among castes' is interpreted as the confusion in our inner world. Swami Chinmayananda interprets this as the inner world of thoughts and temperament – if we do not govern and maintain these properly, there will be confusion in our behavior leading to instability in our character [the four traditional varnas or castes have been interpreted by modern spiritual leaders such as Swami Chinmayananda as the four psychological types formed on the basis of individual temperaments. These four types' exhibit different proportions of sattwic, rajasic, and tamasic vrittis and are classified as Brahmin, Kshatriya, Vaishya and Shudra. Also see Prof. V Krishnamurthy's website http://www.geocities.com/profvk/thetype.html for an explanation of how these types are formed].

സക്താഃ കർമ്മണ്യവിദ്വാംസോ യഥാ കുർവ്വന്തി ഭാരത ।
കുർയാദ്വിദ്വാംസ്തഥാƒസക്തശ്ചികീർഷുർല്ലോകസംഗ്രഹം ॥ 3.25 ॥

saktah karmanya vidwamso yathaa kurvanti Bharata |
kuryad vidwams tatha-asaktha chikeershu loka samgraham || 3.25 ||

O Bharata, just as the unenlightened people act with desire for reward, the enlightened person should act without attachment, with the desire for the welfare of the world.

Then the natural question regarding work is whether a realized person should also work? What if Arjuna became a highly spiritual soul who was detached and equanimous in all situations? [Detachment and equanimity are the basic principles advocated in the Geeta]. Would he still have to work? Krishna says YES! Even if that goal was achieved he would have to

work for the sake of the world.

But in the case of the wise man, such work would be accomplished without any personal motive - work would be its own reward. For the wise man, there is no loss or gain, nothing me or mine. Everything is the Supreme Spirit and so the question of being unhappy with a particular outcome does not arise.

But then Krishna cautions the wise man- that although he understands perfectly, people around him may not relate to the notions of working without attachment or being equanimous in gain and loss etc. Therefore he should allow them to continue their work in their own way, motivated by their ambitions and desires. Until they mentally evolve and embrace those noble principles in due course of time:

ന ബുദ്ധിഭേദം ജനയേദജ്ഞാനാം കർമ്മസംഗിനാം ।
ജോഷയേത്സർവ്വകർമ്മാണി വിദ്വാന്യുക്തഃ സമാചരൻ ॥ 3.26 ॥

na buddhi-bhedham janayeda ajnanaam karma-sanginaam |
joshayet sarva karmaani vidwan yuktah samaacharan || 3.26 ||

Let no wise man disturb the minds of ignorant people who are attached to action. He should have them all engage in actions and himself execute actions with devotion.

Swamiji gives an example of a society that for centuries has lived life in a certain way. Just because one fine day a leader decides to change the course of their lives, people are not going to change. The leader will have to first embrace the people's way of life and then slowly, in small steps and by setting an example through his own behavior, take them in the right direction. Krishna says similarly a wise man should work in the world.

പ്രകൃതേഃ ക്രിയമാണാനി ഗുണൈഃ കർമ്മാണി സർവ്വശഃ ।
അഹംകാരവിമൂഢാത്മാ കർത്താഹമിതി മന്യതേ ॥ 3.27 ॥

prakrite kriya maanani gunaih karmaani sarvashaha |
ahankaaar vimudatmaa karta-aham-iti manyate || 3.27 ||

All actions in all cases are performed by the three gunas (qualities). One whose mind is deluded by egoism thinks I am the do-er.

Swami Chinmayananda explains that spiritual ignorance is the cause of desires in the mind, desires lead to thoughts, thoughts express as actions. Our actions will be colored depending on the proportion of Sattwic, Rajasic, and Tamasic tendencies/qualities that we possess. If the degree of Sattwic tendency is large, our actions are bound to be noble; if we have more of tamasic tendencies, our actions are going to be dull, vicious, and cruel. Krishna has all along been advising on the virtues of 'acting without attachment'. Here Krishna points out that ordinary man is deluded that he/she is the doer of everything. *Aham karta* - "I am the doer". An often used example used to explain this point is that of dreams. We can have grand, beautiful dreams, or painful dreams during which we are undergoing different experiences. But as soon as we wake up,

all these dreams are lost. We realize that whatever we were experiencing did not happen. Similar is the case with our state in this world. When we "awaken" to our true self, this dichotomy, between "me' and the "world" will cease. In order to work towards this goal, masters have advised that we do our actions as an offering to Him. And understand that whatever happens is His "*prasad*". That way we will not be tied down to the results of our actions- we will be able to take them in our stride. It is only when we think that we are the initiator, creator, developer etc. that we also suffer from the consequences. When we work with the full conviction, that our responsibility is to put in our best efforts, to keep our motives and thoughts pure, and everything else is up to Him, then we can work, free of anxiety and confusions.

For an excellent resource on the Geeta, visit

http://www.gitasupersite.iitk.ac.in/

http://sanskrit.safire.com/Sanskrit.html

http://www.vaisnava.cz/clanek_en.php3?no=24

|| Hari Om ||

To be continued……………………

ശ്രീ നാരായണീയ സ്തോത്രം ദശകം – 4, 5

മേൽപ്പത്തൂർ നാരായണ ഭട്ടതിരി

ഓം നമോ ഭഗവതേ വാസുദേവായ

ബാലേന്ദു

004:001

കല്യതാം മമ കുരുഷ്വ താവതീം കല്യതേ ഭവദുപാസനം യയാ
സ്പഷ്ടമഷ്ടവിധയ് ഓഗചര്യയാ പുഷ്ടയാശു തവ തുഷ്ടിമാപ്നുയാം

004:002
ബ്രഹ്മചര്യദൃ ഢതാദിഭിർ യമൈരാപ്ലവാദി നിയമൈശ്ച പാവിതാഃ
കുർമഹേ ദൃഢമമീ സുഖാസനം പങ്കജാദ്യമപി വാ ഭവത്പരാഃ

004:003

താരമന്തരനുചി ന്ത്യ സന്തതം പ്രാണവായുമഭിയം യ നിർമ്മലാഃ
ഇന്ദ്രിയാണി വിഷയാദഥാപഹ്ര് ^ത്യാസ്മഹേ ഭവദുപാസനോന്മുഖ് ആഃ

004:004

അസ്ഫുടേ വപുഷി തേ പ്രയത്നതോ ധാരയേമ ധിഷണാം മുഹുർമുഹുഃ
തേനഭക്തിരസമൻ തരാർദ്രതാം ഉദ്വഹേമ ഭവദംഘ്രി ചിന്തകാഃ

004:005

വിസ്പുടാവയവഭേദ സുന്ദരം ത്വദ്വപുസ്സുചിരശെ എലനാവശാത്
അശ്രമം മനസി ചിന്തയാമഹേ ധ്യാനയോഗനിരതാ സ്ത്വദാശ്രയാ ഃ

004:006

ധ്യായതാം സകളമൂർത്തിമീ ദൃശീമുന്മിഷന്മ് അധുരതാഹൃ താത്മനാം
സാന്ദ്രമോദരസരൂപ് അമാന്തരം ബ്രഹ്മരൂപമയി തേവഭാസതേ

004:007

തത്സമാസ്വദനരോ ഒപിണീം സ്ഥിതിം ത്വത്സമാധിമയി വിശ്വനായക
ആശ്രിതാഃ പുനരതഃ പരിച്യുതൗ വാരഭേമഹി ച ധാരണാധികം

004:008

ഇത്ഥമഭ്യസനനി ർഭരോല്ലസത്വ ത്പരാത്മസുഖ് അകൽപിതോത്സവ അഃ
മുക്തഭക്തകുലമ ഉലിതാം ഗതാഃ സഞ്ചരേമ ശുകനാരദാദിവത്

004:009

ത്വത്സമാധിവിജയ് ഏ തു യഃ പുനർമങ്ക്ഷു മോക്ഷരസികഃ ക്രമേണ വാ
യോഗവശ്യമനിലം ഷഡാശ്രയൈരുന്നയ ത്യജ സുഷുമ്നയാ ശനൈഃ

004:010

ലിംഗദേഹമപി സംത്യജന്നഥോ ലീയതേ ത്വയി പരേ നിരാഗ്രഹഃ

ഊർദ്ധ്വലോകകുതുക് ഈ തു മൂർദ്ധതസ്സാർ ദ്ധമേവ കരണൈർനിരീയതേ

004:011

അഗ്നിവാസരവളർ ക്ഷപക്ഷഗൈരുറ്റ് ഹ്തരായണജൂഷ അ ച ദൈവതൈഃ
പ്രാപിതോ രവിപദം ഭവത്പരോ മോ ദവാൻ ധ്രുവപദാന്തമീയ് അതേ

004:012

ആസ്ഥിതോ ഥ മഹരാലയേ യദാ ശേഷവക്ത്രദഹനോസ് ഷ്മണാർ ദൃതേ
ഈയതേ ഭവദുപാശ്രയസ്ത ദാ വേധസഃ പദമതഃ പുരൈവ വാ

004:013

തത്ര വാ തവ പദേഥവാ വസൻ പ്രാകൃതപ്രളയ ഏതി മുക്തത്താം
സ്വേച്ഛയാ ഖലു പുരാപി മുച്യതേ സംവിഭിദ്യ ജഗദണ്ഡമോജസാ

004:014

തസ്യ ച ക്ഷിതിപയോമഹോനില ദ്യോമഹത്പ്രകൃ തിസപ്തകാവൃ തീഃ
തത്തദാത്മകത് അയാ വിശൻ സുഖീ യാതി തേ പദമനാവൃ തം വിഭോ

004:015

അർച്ചിരാദിഗതിം ഈദൃശീം വ്രജൻ വിച്യുതിം ന ഭജതേ ജഗത്പതേ
സച്ചിദാത്മക ഭവദ്ഗുണോദയാനുച് ചരന്തമനിലേശ് അ പാഹി മാം

005:001
വ്യക്താവ്യക്തമിദം ന കിഞ്ചിദഭവത്പ്രാക്പ്രാകൃതപ്രക്ഷയേ
മായായാം ഗുണസാമ്യരുദ്ധവികൃതൗ ത്വയ്യാഗതായാം ലയം
നോ മൃത്യുശ്ച തദാമൃതം ച സമഭൂന്നാഹ്നോ ന രാത്രേഃ സ്ഥിതി-
സ്തത്രൈകസ്ത്വമശിഷ്യഥാഃ കില പരാനന്ദപ്രകാശാത്മനാ

005:002
കാലഃ കർമ്മഗുണാശ്ച ജീവനിവഹാ വിശ്വം ച കാര്യം വിഭോഃ
ചില്ലീലാരതിമേയുഷി ത്വയി തദാ നിർലീനതാമായയുഃ
തേഷാം നൈവ വദന്ത്യസത്വമയി ഭോ ശക്ത്യാത്മനാ തിഷ്ഠതാം
നോ ചേത് കിം ഗഗനപ്രസൂനസദൃശാം ഭൂയോ ഭവേത്സംഭവഃ

005:003
ഏവം ച ദ്വിപരാർദ്ധകാലവിഗതാവീക്ഷാം സിസൃക്ഷാത്മികാം
വിഭ്രാണേ ത്വയി ചുക്ഷുഭേ ത്രിഭുവനീഭാവായ മായാ സ്വയം
മായാതഃ ഖലു കാലശക്തിരഖിലാദൃഷ്ടം സ്വഭാവോ//പി ച
പ്രാദുർഭൂയ ഗുണാന്വികാസ്യ വിദധുസ്തസ്യാസ്സഹായക്രിയാം

005:004
മായാസന്നിഹിതോ//പ്രവിഷ്ടവപുഷാ സാക്ഷീതി ഗീതോ ഭവാൻ
ഭേദൈസ്താം പ്രതിബിംബതോ വിവിശിവാൻ ജീവോ//പി നൈവാപരഃ
കാലാദിപ്രതിബോധിതാ//ഥ ഭവതാ സംചോദിതാ ച സ്വയം

മായാ സാ ഖലു ബുദ്ധിതത്വമസൃജദ്യോ//സൗ മഹാനുച്യതേ

005:005

തത്രാസൗ ത്രിഗുണാത്മകോ//പി ച മഹാൻ സത്വപ്രധാനഃ സ്വയം
ജീവേ//സ്മിൻ ഖലു നിർവികൽപമഹമിത്യുദ്ബോധനിഷ്പാദകഃ
ചക്രേ//സ്മിൻ സവികൽപബോധകമഹ ^ ത്വം മഹാൻ ഖല്വസൗ
സമ്പുഷ്ടം ത്രിഗുണൈസ്തമോ//തിബഹുലം വിഷ്ണോ ഭവത്പ്രേരണാത്

005:006

സോ//ഹം ച ത്രിഗുണക്രമാത് ത്രിവിധതാമാസാദ്യ വൈകാരികോ
ഭൂയസ്തൈജസതാമസാവിതി ഭവന്നാദ്യേന സത്വാത്മനാ
ദേവാനിന്ദ്രിയമാനിനോ//കൃത ദിശാവാതാർക്കപാശ്യശ്വിനോ
വഹ്നീന്ദ്രാച്യുതമിത്രകാൻ വിധുവിധിശ്രീരുദ്രശാരീരകാൻ

005:007

ഭൂമന്മാനസബുദ്ധ്യഹംകൃതിമിളച്ചിത്താഖ്യവൃത്യന്വിതം
തച്ചാ ^ ഃകരണം വിഭോ തവ ബലാത് സത്വാംശ ഏവാസൃജത്
ജാതസ്തൈജസതോ ദശേന്ദ്രിയഗണസ്തത്താമസാംശാത്പുന-
സ്തന്മാത്രം നഭസോ മരുത്പുരപതേ ശബ്ദോ//ജനി ത്വദ്ബലാത്

005:008

ശബ്ദാദ് വ്യോമ തതഃ സസർജിഥ വിഭോ സ്പർശം തതോ മാരുതം
തസ്മാദ്രൂപമതോ മഹോ//ഥ ച രസം തോയം ച ഗന്ധം മഹീം
ഏവം മാധവ പൂർവപൂർവകലനാദാദ്യാദ്യധർമ്മാന്വിതം
ഭൂതഗ്രാമമിമം ത്വമേവ ഭഗവൻ പ്രാകാശയസ്താമസാത്

005:009

ഏതേ ഭൂതഗണാസ്തഥേന്ദ്രിയഗണാ ദേവാശ്ച ജാതാ പൃഥങ്-
നോ ശേകുർഭുവനാണ്ഡനിർമിതിവിധൗ ദേവൈരമീഭിസ്തദാ
ത്വം നാനാവിധസൂക്തിഭിർനുതഗുണസ്തത്വാന്യമൂന്യാവിശം-
ശ്ചേഷ്ടാശക്തിമുദീര്യ താനി ഘടയൻ ഹൈരണ്യമണ്ഡം വ്യധാഃ

005:010

അണ്ഡം തത്ഖലു പൂർവസൃഷ്ടസലിലേ//തിഷ്ഠത് സഹസ്രം സമാഃ
നിർഭിന്ദന്നകൃഥാശ്ചതുർദശജഗദ്രൂപം വിരാഡാഹ്വയം
സാഹസ്രൈഃ കരപാദമൂർദ്ധനിവഹൈർനി ~~ ഷജീവാത്മകോ
നിർഭാതോ//സി മരുത്പുരാധിപ സ മാം ത്രായസ്വ സർവാമയാത്

നെയ്ത്തിരി ദശകം നാല്

അഷ്ടാംഗയോഗസിദ്ധ് ഇപ്രകാരം (മഞ്ജരി)

ബാലേന്ദു

1
താവകോപാസനം ചെയ്‌വതിനാവണ
മാവണ്ണമേകണേ സൗഖ്യം കൃഷ്ണ.
ആവട്ടെ വൈകാതെയഷ്ടാം ഗയോഗത്താൽ
സേവകൾ ചെയ്യാനെനിക്കുമെന്ന അൽ
ആവിധം ചെയ്തുടൻ കാലം കളയാതെ
താവകപ്രീതിയെ നേടുവാനാം.
2
ഈശ്വര, നീതന്നെയാശ്രയമ അയുള്ള
ദാസനാമീ ഞാൻ മുടങ്ങിടാതെ
ബ്രഹ്മചര്യാദിയാൽ സ്നാനശുദ്ധ്യാദിയാ ൽ
നിർമ്മലം ഹൃത്തും വപുസ്സുമാക്കി
പത്മാസനാദിയുറപ് പിച്ചുപാസന
നിർമ്മായം ചെയ്തിടാം ഭക്തിയോടെ.
3
ഏതും തടവിയലാതെയോങ് കാരത്തെ
അന്തരാ ചിന്തിച്ചു നിർമ്മലനായ്
പ്രാണായാമക്രമം പാലിച്ചു കാമവും
ലോഭമോഹാദിയുമങ്ങ്ൻ ഒതുക്കി
ഇന്ദ്രിയജാലമടക്കി യുമാന്ധയാ
നിന്തിരുനാമം ജപിച്ചുകൊള്ളാം.
4
ആർക്കും തിരിയാത്ത താവകവിഗ്രഹം
ഓർക്കുവാൻ തീവ്രമായ് യത്നിച്ചിടാം.
പാദപത്മങ്ങളെക് ഹ്ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു
സാധിച്ചിടാം ഭക്തിസാധനയും;
ആയതുകൊു ചിത്താർദ്രതാബ് ഹാവവും
ആമോദവും നേടാമാർത്തബന്ദ് ഹോ.
5
ആശ്രയമങ്ങെന്നുറ പ്പിച്ചു വാഴുമീ
ദാസനവിടുത്തെ വിഗ്രഹത്തെ
എത്രയും കാന്തിയിലം ഗമോരോന്നുമേ
വ്യക്തമായുള്ളത അം ചിദ്രൂപത്തെ
ധ്യാനിച്ചുറപ്പിച് ച്ചു ശീലമായുള്ളത്തി ൽ
കാണുമാറാക്കുവൻ ക്ലേശമെന്യേ.
6
ഈവിധമങ്ങയെ മൂർത്തിമദ്ഭാവ ത്തിൽ
ഭാവിച്ചു ധ്യാനിച്ചുമേവിടും പോൾ
കൈവരും ദിവ്യാനുഭൂതിയിൽ വാഴവേ
കേവലം ചിത്തത്താൽ വേദ്യമാകും
ആ വിശ്വരൂപമാം ബ്രഹ്മം തെളിഞ്ഞിടും
സേവിക്കയാലതി നിഷ്ഠയോടെ.
7
പൂർണ്ണമായ് സച്ചിദാനന്ദത്ത് ഇൽ ലീനമാം
ധന്യാനുഭൂതി, സമാധി, തന്നിൽ
ചെന്നിട്ടുമായതിൽ ഭ്രംശം ഭവിക്കുകിൽ
പിന്നെയും ധ്യാനമുറയ്ക്കുവാൻ ആയ്
ധാരണാദ്യങ്ങള വലംബമാക്കുവ ൻ
കാരണകാരണ, വിശ്വനാഥ.
8
സാധനയീവിധം ചെയ്കയാൽ നേടുന്ന
താദാത്മ്യതുല്യാ നുഭൂതിതന്റെ
ഉന്മാദമൂർ ച്ഛയിൽ ഉത്തമഭക്തനായ്
ജന്മവിമുക്തനായ് തീർന്നശേഷം
നാരദവ്യാസപുത്ര അദികൾ പോലവേ
പാരിലെല്ലാമി ച്ഛ പോൽ ഗമിപ്പേൻ.
9
സന്ദേഹമില്ലാതെയുൾ അള സമാധിയെ
മന്ദമെന്യേ നേടിയുള്ള ഭക്തൻ
യോഗാദിവശ്യമായ് തീർന്നതാം പ്രാണനെ
ആധാരഷൾ ക്കത്തിലൂടെ മന്ദം
മേലോട്ടുയർത്തും സുഷുമ്നാപഥത്ത് ഇലൂ
ടായതു കാട്ടിടും മുക്തിമാർഗ്ഗം.
10
ബ്രഹ്മാദിലോകങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കാത്ത വർ
ലിംഗദേഹങ്ങളുപേ ക്ഷിച്ചുള്ളോർ
പ്രാണനെത്ത ഭ്രൂമദ്ധ്യമെത്തി ച്ചു നിർത്തി നിൻ
ഭാവം പരബ്രഹ്മമാർ ന്നിടുന്നു;
ഊർദ്ധ്വലോകങ്ങൾ ഇലാണിച്ഛയെങ് കിലോ
സൂക്ഷ്മശരീരിയായ് നിർഗ്ഗമിപ്പു.
11
അങ്ങയെധ്യാനിച്ക് ഹു സേവിക്കും യോഗികൾ
അഗ്നിദിനശുക്ലപക്ഷ് അങ്ങൾതൻ
അദ്ധ്യക്ഷദേവകൾ മൂലം രവിപഥം
അഞ്ജസാ നേടും ധ്രുവപദവും.
12
ആ മഹർലോകത്തിൽ വാഴവേ ശേഷന്റെ
ഊഷ്മളശ്വാസത്ത അൽ വാടിയേക്കാം.
ഈശ്വരസേവയാൽ നേടാം വിധിപദം
ശേഷാതപത്താൽ ത്തപിച്ചിടാറ്റ് ഹെ.
13
ബ്രഹ്മലോകത്തിലും വിഷ്ണുലോകത്തിലും
ബ്രഹ്മപ്രളയത്തിൽ വാഴുന്നവർ
മുക്തിയെ നേടുന്നു; മുന്നമേ വേ്യകിൽ
സിദ്ധിക്കും യോഗബലത്തിനാലും .
14
ഭൂമി,ജലം, വായു,തേജസ്സു മായയും
വ്യോമം മഹത്തത്ത്വമെന്ന് ഒരേഴും
ബ്രഹ്മാണ്ഡം ചൂഴുന്നതോരോന്നിൽ ഉം ചെന്നു
സൂക്ഷ്മശരീരി പോരുന്നു പിന്നെ
ആവരണങ്ങളിയല അത്ത ലോകത്തെ
താവകം സാമോദം തേടിടുന്നു.
15
ഇമ്മട്ടു പാവനലോകത്തിലെറ്റ് ഹ്തിയോർ
ജന്മാദിചക്രവിമുക് തരാകും.
കീർത്തികളിമ്മട്ട് ഉ വർണ്ണിക്കുമെന്നെ നീ
കാത്തുകൊള്ളേണമേ സച്ചിന്മയ!

നെയ്ത്തിരി ദശകം 5

വിരാട് പുരുഷോത്പത്തി (മഞ്ജരി)

ബാലേന്ദു

പ്രാകൃതപ്രക്ഷയവേളയിലാദിയിൽ
ആകവേ നിന്നിൽ വിലീനമായി
ലോകങ്ങളൊക്കെയുറങ്ങിക്കിടക്കവേ
നിർഗ്ഗുണഭാവമാർജ്ജിച്ചു മായ;
സൂക്ഷ്മവും സ്ഥൂലവുമായി പ്രപഞ്ചമോ
മോക്ഷാദി സംശാരഭാവങ്ങളോ
കേവലമില്ല, ചിദാനന്ദശോഭയായ്
താവകസാന്നിദ്ധ്യമൊന്നുമാത്രം! 1
ജീവജാലങ്ങളും കർമ്മവും കാലവും
നിൻ വിശ്വമായയും ത്രൈഗുണ്യവും
ചില്ലീനനായിട്ടുറങ്ങുന്നൊരങ്ങയിൽ
എല്ലാം ലയിച്ചു കിടന്നുവേന്നാൽ
ഇല്ലായ്മ തീരെയവയ്ക്കില്ലയല്ലായ്കി-
ലെല്ലാമുയിരിടുമെങ്ങിനെ താൻ?
ആകാശപുഷ്പങ്ങളാണെങ്കിൽപ്പിന്നിവ
ആകാരമാർന്നീടുകില്ലയല്ലോ! 2
രണ്ടു പരാർദ്ധങ്ങൾ വർഷങ്ങളീവിധം
പൂണ്ടൊരു നിദ്രയ്ക്കൊടുവിലീശ,
സൃഷ്ടിയിൽത്താൽപര്യമുണ്ടായിതക്ഷണ-
മീക്ഷണപ്രക്രിയാലോലനായി.
വിക്ഷോഭമാർന്നുടൻ മായ ലോകത്രയം
തൽക്ഷണമുണ്ടാവാൻ മുഗ്ഗുണാദി-
ദൃഷ്ടമല്ലാതുള്ള ശക്തികളാർജ്ജിച്ചു
സൃഷ്ടിക്കൊരുങ്ങി ത്വദിച്ഛയാലേ. 3
സന്നിഹിതനായിരിക്കിലും മായയിൽ
സംയോജിച്ചില്ലേതുമെണ്ണമൂലം
സാക്ഷിയെന്നങ്ങയെപ്പാടിപ്പുകഴ്ത്തുന്നു
സാരജ്ഞരും ബഹുവേദജ്ഞരും;
വിക്ഷോഭകാരി പ്രതിബിംബരൂപിയായ്
ജീവാത്മാവായതുമങ്ങുതന്നെ.
കാലാദിയാലുണർത്തപ്പെട്ട മായയും
ബുദ്ധിതത്വത്തെ രചിച്ചു താനേ. 4
മൂന്നുഗുണങ്ങളും ചേർന്നങ്ങിരിക്കിലും
ഒന്നു, സത്വം, ബലം പ്രാപിക്കയാൽ
ആത്മാവബോധമേ ശങ്കാവിഹീനമാ-
യാവിർഭവിക്കുന്നിതുള്ളിലാദ്യം.
ഒന്നിതു മററൊന്നിതെന്നഥ തങ്ങളി-
ലന്യമായ് കാണും തമോഗുണത്താൽ
ബോധമുണ്ടാകു,മഹങ്കാരഭാവവും
നാഥ, തവാജ്ഞയാൽ വന്നിടുന്നു 5
ഞാനെന്നഭാവത്തിൽ നിന്നും ഗുണത്രയം,
മൂന്നു വികാരം, ഉരുത്തിരിഞ്ഞു;
സത്വം രജോഗുണം പിന്നെത്തമോഗുണം
ഉൾപ്പന്നമായി യഥാക്രമത്തിൽ
ചിക്കെന്നു സാത്വികം തന്നിലുളവായി
ദിക്കുകൾ വായു വരുണനർക്കൻ;
അശ്വിനീദേവകൾ താനുമതുപോലെ
അഗ്നിയുമിന്ദ്രനുപേന്ദ്രൻ മിത്രൻ
ചന്ദ്രൻ ചതുർമ്മുഖൻ രുദ്രനിത്യാദിയാ-
യിന്ദ്രിയജാലം നിയന്ത്രിക്കുവോർ. 6
മാനസം ബുദ്ധിയഹമ്മതിചിത്തമീ
നാമങ്ങളുള്ള മനസ്സാക്ഷിയെ
താവകപ്രേരണ കൊണ്ടുതാൻ സാത്വിക-
മാമഹങ്കാരം രചിച്ചതപ്പോൾ;
ജ്ഞാനകർമ്മേന്ദ്രിയമയ്യഞ്ചുളവായി
രാജസാഹങ്കാരസൃഷ്ടിയായി;
വ്യോമതന്മാത്രമാം ശബ്ദവുമുണ്ടായി
താമസാഹങ്കാരസൃഷ്ടിയായും. 7

ശബ്ദത്തിൽനിന്നുളവാക്കിയാകാശത്തെ
സ്പർശമാകാശത്തിൽ നിന്നുപിന്നെ;
വായുവതിൽ നിന്നു പിന്നതിൽ രൂപവും
ആയതിൽനിന്നു തേജസ്സു താനും;
സ്ഥൂലരൂപത്തിലായോരോന്നു പിന്നെയും
താവകപ്രേരണ കൊണ്ടുതന്നെ.
പിന്നെ രസതോയഗന്ധവും ഭൂമിയും
തേജസ്സിൽനിന്നും ക്രമത്തിലുണ്ടായ്.
ഈവിധം മാധവ, സാധർമ്മവൃത്തിയാ-
യാവിർഭവിപ്പിച്ചു ഭൂതജാലം. 8

ഒന്നൊന്നായീമട്ടുഭൂതഗണത്തെയു-
മിന്ദ്രിയദേവജാലങ്ങളേയും
നിർമ്മിച്ചുവേങ്കിലുമായവയ്ക്കായില്ല
ബ്രഹ്മാണ്ഡസൃഷ്ടി തുടർന്നു കൊള്ളാൻ.
ദേവകൾ സ്തോത്രാദി കൊണ്ടു നിരന്തരം
ദേവ, കീർത്തിക്കയാൽ പ്രീതിയോടെ
തിണ്ണം കടന്നവയ്ക്കുള്ളിലുളവാക്കി
അണ്ഡം ഹിരണ്മയം വിശ്വബീജം 9

ആയിരം വത്സരം കാരണതോയത്തി-
ലായിക്കിടന്നതിൽപ്പിന്നെയണ്ഡം
ഭേദിച്ചുസൃഷ്ടിച്ചിതീരേഴുലോകവും
മാനിച്ചു വിരാട്ടതിന്നു നാമം.
നിശ്ശേഷജീവജാലത്തിന്റെ രൂപവും
വിശ്വേശ, താനേയണിഞ്ഞനേകം
കൈകാൽ ശിരസ്സുമായ് ശോഭിച്ചോരീശ്വര,
കൈവരുത്തേണമെനിക്കു സൗഖ്യം. 10

The Meaning of Om

Vimala Krishnan (courtesy - http://www.omsakthi.org/worship/mantra.html)

Before the beginning, the Brahman (absolute reality) was one and non-dual. It thought, "I am only one -- may I become many." This caused a vibration which eventually became sound, and this sound was Om. Creation itself was set in motion by the vibration of Om. The closest approach to Brahman is that first sound, Om. Thus, this sacred symbol has become emblematic of Brahman just as images are emblematic of material objects.

Tamil Om

The vibration produced by chanting Om in the physical universe corresponds to the original vibration that first arose at the time of creation. The sound of Om is also called Pranava, meaning that it sustains life and runs through Prana or breath. Om also represents the four states of the Supreme Being. The three sounds in Om (AUM) represent the waking, dream and deep sleep states and the silence which surrounds Om represents the "Turiya" state.

Because the first of the three states of consciousness is the waking state, it is represented by the sound "A" pronounced like "A" in accounting. Because the dream state of consciousness lies between the waking and the deep sleep states, it is represented by the letter "U" which lies between the "A" and "M". This "U" is pronounced like the "U" in would. The last state of consciousness is the deep sleep state and is represented by "M" pronounced as in "sum." This closes the pronunciation of Om just as deep sleep is the final stage of the mind at rest. Whenever Om is recited in succession there is an inevitable period of silence between two successive Oms. This silence represents the "fourth state" known as "Turiya" which is the state of perfect bliss when the individual self recognizes his identity with the supreme.

Sanskrit Om

The Symbol Om

Just as the sound of Om represents the four states of Brahman, the symbol Om written in Sanskrit also represents everything. The material world of the waking state is symbolized by the large lower curve. The deep sleep state is represented by the upper left curve. The dream state, lying between the waking state below and the deep sleep state above, emanates from the confluence of the two. The point and semicircle are separate from the rest and rule the whole. The point represents the turiya state of absolute consciousness. The open semicircle is symbolic of the infinite and the fact that the meaning of the point can not be grasped if one limits oneself to finite thinking.

The Power of Chanting Om

1. The chanting of Om drives away all worldly thoughts and removes distraction and infuses new vigour in the body.
2. When you feel depressed, chant Om fifty times and you will be filled with new vigour and strength. The chanting of Om is a powerful tonic. When you chant Om, you feel you are the pure, all pervading light and consciousness.
3. Those who chant Om will have a powerful, sweet voice. Whenever you take a stroll, you can chant Om. You can also sing Om in a beautiful way. The rythmic pronunciation of Om makes the mind serene and pointed, and infuses the spiritual qualifications which ensure self-realization.
4. Those who do meditation of Om daily will get tremendous power. They will have lustre in their eyes and faces.

Meditation on Om

Retire to a quite place, sit down, close your eyes and completely relax your muscles and nerves. Concentrate on the space between your eyebrows and quieten and silence the conscious mind. Begin to repeat "Om" mentally while associating the ideas of infinity, eternity, immortality, etc. You must repeat Om with the feeling that you are the infinite and all-pervading. Mere repetition of Om will not bring the desired result. Keep the meaning of Om always at heart. Feal Om. Feel that you are the pure, perfect, all-knowing, eternal, free, Brahman. Feel that you are absolute consciousness and the infinite, unchanging existance. Every part of your body should powerfully vibrate with these ideas. This feeling should be kept up all day long. Practice regularly and steadily with sincerity, faith, perseverance and enthusiasm in the morning, midday and evening.

Mantras

There are many mantras used in worship. The first is always the Moola Manthirum. This mantra forms the foundation which supports all the others. It was not written by a person but was given to us directly from Amma Herself in Her oracle. This mantra has enormous power. Some of the benefits conferred by reciting the Moola Mantra are:

1. The Divine energy freely flows from the feet of Amma to the different systems of the body. The holy vibrations penetrate all the cells and revitalize the entire system.
2. Eradication of one's Karma.
3. Gives you what you rightfully deserve.
4. Helps solve ailments and genuine problems.
5. Confers blessings leading to prosperity and a happy life.
6. Helps one to reach the highest spiritual pedestal (Mukti).
7. Prevents fatal accidents.

Each type of pooja or velvi has specific mantras which are recited at a certain time during the ritual. The long mantras have either 108 or 1008 lines and are concluded with a short mantra of three lines and three om's. The mantras recited during mandram pooja in America are shown below. Amma has given us permission to omit the 1008 line mantra which is normally recited because She says we are so busy and have little time. All mandrams in India, however, recite the 1008 as is normally required.

The number 108 has been considered sacred for thousands of years in India. The origin of this number probably lies in astronomy. The average distance from the sun and moon to the earth is 108 times each of their respective diameters. This is true to an accuracy of 0.5% for the Sun and 2% for the Moon. The thought that this was known so long ago is amazing. Like all tantric mantras each line is preceded by om and concluded with om. These characteristics give the mantras great potency.

Courtesy - http://www.omsakthi.org/worship/mantra.html

Great Temples series - 4

Balagopal Ramakrishnan

||Om Namo Narayanaya||

Arattupuzha Sree Dharma Sastha Temple

Arattupuzha Sree Dharma Sastha Temple's pooram festival in the month of 'Meenam' is the much awaited festival for the 'pooram' connaisseurs. One of the ancient and famous temple is situated at Arattupuzha, Trichur District. Nearly 22 temples are participating with all pomp in the pooram festival from the surrounding villages. It is believed that 108 God and godesses attend this 'Pooram'.

Aluva Mahadevar Temple

Aluva Mahadevar Temple and Sree Krishna temple are on the banks of periyar river at Aluva, Cochin. 'Aluva Sivarathri' famous for the 'pithrutharpanam' ranks among the top most religious gatherings in Kerala. It is believed that on that day Lord Shiva has spread his matted hair on the river bed of Periyar, which flows thin during the 'Sivaratri' month.

Ambalappuzha Sree Krishna Temple

Ambalappuzha Sree Krishna Temple 12 kms south of Alleppey has a spectacular nine day 'utsavam' presenting an array of dance forms like 'Kathakali', 'Kooth', 'Koodiyattam', 'Ottam thullal', and other classical art forms. The great literary luminaries of Kerala like Melphathur, Ezhuthachan, and Kunchan Nambiar worshipped the deity staying here. Nambiar spent a major part of his life, including the last, worshipping Lord Krishna here. Vilwamangalam Swamiyar too had a role in the construction of the temple.

During the Tipu's 'padayottam' of 1786 the idol at Guruvayoor Temple was shifted to this temple and were brought back after the withdrawal of Tipu from Malabar towards the end of 1790.

'Thullal' & the temple

The instance that prompted Nambiar to compose Thullal over 100 stories altogether - is very interesting. It was the duty of the Nambiar Community to give instrumental support like Mizhavu, a huge tabla like instrument, during the discourse of Koothu by Chakyar. Amidst one such performance Nambiar had a mild nap, which Chakyar noticed and insulted.The insulted Nambiar composed a new form of art 'Thullal', unique in-cosmetics and appearance blending stories and episodes from purans in

mellifluent lyrics and dance over a single night. The next day as Chakyar started his koothu, there I appeared opposite to his stage, a new stage, where the new art 'Thullal' was launched. All the assemblage, en masse, fled to enjoy the new art, deserting Chakyar. The Mizhavu which Nambiar played is exhibited on a podium in the western side of the temple.

Story of 'Palpayasam'

Main offering 'Palpayasam' is world renowned. The sweetness has to be devoured to experience. It's so divine, words fail miserably to describe.

The myth behind this palpaysam is like this: Once the king of Chembakasery took a loan of 150 tons of paddy from an alien Brahmin to meet the expense of his army. The king could not repay this debt for some time. The principal, interest and cumulative interest added up to a very huge sum. It was simultaneously that the King's treasury became bankrupt and the Brahmin insisted for the repayment. One morning as the King was proceeding to worship the old the Brahmin encountered: "Oh King, keeping God as witness, you shall not enter the inner of the temple without first making my payment". The king was puzzled. The minister in no seconds arranged from all sources the entire paddy needed for the repayment and heaped it before the Brahmin and ordered him to remove it instantly. The Brahmin was very happy and was in amazement. He could find no device to remove such huge mountain of paddy. He apologized and entreated to grant time. This was refused. The Brahmin kept a handful of paddy and the receipt on the threshold of the sanctum sanctorum and requested to prepare palpayasam daily as an offering to the God every daye. Another version is that the 'King' did not have the resources to repay the entire debt and was in a spot. Like a miracle the Brahmin felt a sudden call of conscience and he told the king that he wouldn't have to repay the debt and in lieu of this he would make use of the money and paddy for a daily offering of palpayasam to Lord Krishna. The king heeded to this request and from the next day onwards he arranged for the preparation of the 'palpayasam' to be used for the noon offering to the deity. According to another legend, Lord Krishna once appeared in the form of a sage in the court of the king who ruled the region and challenged him for a game of chess and chose as prize money a few grains of rice. It is determined using the chess-board in the following manner. One grain of rice shall be placed in the first square, two grains in the second square, and so on. Every square will have double the number of grains of its predecessor. Now one can work out for himself what would be number of grains at the 64th square!! It weighs 461 billion tonnes!! Seeing the helplessness of the King Bhagavan granted him relief by allowing him to repay the debt by way of offering the daily 'palpayasam'

There are lots of stories even regarding the installed idol too. The idol was brought by a boat and the Chambakulam Boat Race in June/July is in commemoration of this. The 3 ft high idol is always seen covered in sandalwood paste. The walls around the sanctum sanctorum are beautiful with paintings of 'Dasavathram'.

****

Kenopanishad on Brahman

Balagopal Ramakrishnan

The following verses from Kena Upanishad gives one a peep into the 'Brahman' It says:

1. There sight travels not, nor speech, nor the mind. We know It not nor can distinguish how one should teach of It: for It is other than the known; It is there above the unknown. It is as we have heard from men of old who declared THAT to our understanding.

Words are ineffective to express it, but:

2. THAT which is unexpressed by the word, THAT by which the word is expressed, know THAT to be the Brahman--the great Ultimate Reality--and not this which men follow after here.

It is even beyond our minds and thinking abilities:

3. THAT which thinks not by the mind, THAT by which the mind is thought,know THAT to be the Brahman and not this which men follow after here.

It cannot be seen:

4. THAT which sees not with the eye, THAT by which one sees the eye'sseeings, know THAT to be the Brahman and not this which men follow afterhere.

It cannot be heard:

5. THAT which hears not with the ear, THAT by which the ear's hearing is heard, know THAT to be the Brahman and not this which men follow afterhere.

It does not breath like us, but:

6. THAT which breaths not with the breath, THAT by which the life-breathis led forward in its paths, know THAT to be the Brahman and not this which men follow after here.

In effect it sounds to be an impossibility to realise Brahman. But the following verse of Bhagavan gives hope and is practical too.

Chapter 15. Text 5 of 'Gita'

nirmana-moha jita-sanga-dosa
adhyatma-nitya vinivrtta-kamah
dvandvair vimuktah sukha-duhkha-samjnair
gacchanty amudhah padam avyayam tat

THE GOAL

Balagopal Ramakrishnan

A 180 degrees shift was the need of the hour. And 'he' had to do it then and there. In front of the huge army of enemies. Time is the key, and the candidate is a tough guy. Not easily convincible. His depth of knowledge on science and ethics, morality and spiritual, war and governance is astounding. Cannot afford to make a mistake on logic and reason. The goal is to drive the man to kill his most loved ones-mindlessly and ruthlessly without even batting an eyelid; and still make him feel good and great. A winner through and through. Compounding the problem the hero has already fell deep into the pit of self pity and self abnegation. The strong mind is already decided to quit the war. Not bothered of the consequences, whatever it may be. Krishna was at his wits end seeing Arjuna, through whom he hoped to restablish Dharma, a shrivelled up, terribly confused and hopelessly devoid of any positive attitude. 'He' bore his lamentations and broke all tenets of decency and spoke to him very very unkindly- **"....anarya-justam asvargyam akirti-karam arjuna."** This, this really shook him for a moment-not for the harsh words but for the 'attitude' Krishna showed up with. Arjuna knew, at that point, that Krishna has something different in his mind. Arjuna did not stand up to keep arguing. He let himself surrender. The moment Arjuna became teachable 'he' began the world's most concise, powerful, logical, extremely effective piece of suggestion to overcome all that one need to move ahead in LIFE till they are left with nothing more to do so.

If this seems to be the GOAL, THE GOAL OF OVERCOMING ALL THAT ONE NEED TO-financial, emotional, physical, mental, spiritual..an endless list of impediments of life, then 'his' 'gita' is the only one to play the role. It is simple, effective and gurantees success:
".....kaunteya pratijaneehi na mey bhakthaha pranasyati"

Japa Yoga
By Sri Swami Sivananda

WHAT IS JAPA ?

Repetition of any Mantra or Name of the Lord is known as Japa. Japa is an important Anga of Yoga. It is a spiritual food for the hungry soul. Japa is the rod in the hand of the blind Sadhakas (aspirants) to plod on the road to Realization. Japa is the philosopher's stone or divine elixir that makes one God-like. In this iron age, practice of Japa alone can give eternal Peace, Bliss and Immortality.

Japa is repetition of the Mantra. Dhyana is meditation on the form of the Lord with His attributes. There is meditation or Dhyana with Japa (Japa-Sahita-Dhyana); there is meditation or Dhyana without Japa (Japa-Rahita-Dhyana). In the beginning you should combine Dhyana with Japa. As you advance the Japa drops by itself; meditation only remains. It is an advanced stage. You can then practice concentration separately. You can do whatever you like best in this respect.

Name (Nama) and the object (Rupa) signified by the Name are inseparable. Thought and word are inseparable. Whenever you think of the name of your son, his figure stands before your mental eye, and vice versa. Even so when you do Japa of Rama, Krishna or Christ, the picture of Rama, Krishna or Christ will come before your mind. Therefore Japa and Dhyana go together. They are inseparable.

Do the Japa with feeling. Know the meaning of the Mantra. Feel God's presence in everything and everywhere. Draw closer and nearer to Him when you repeat the Japa. Think He is shining in the chambers of your heart. He is witnessing your repetition of the Mantra as He is the witness of your mind.

മഹാകവി വടക്കുംകൂർ രാജരാജ വർമ്മ രാജ - ഒരനുസ്മരണം.

രാജു-വിളാവത്ത് , കുറുപ്പടി.

ആധുനീക കേരളസാഹിത്യ നഭോമണ്ഡലത്തിലെ ഉന്നതന്മാരിൽ എന്തുകൊണ്ടും ഒരഭ്യർഹികസ്ഥാനത്തെ അലങ്കരിക്കാൻ പോന്നവരാണല്ലോ മഹാകവിത്രയം എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ആശാൻ, ഉള്ളൂർ, വള്ളത്തോൾ തുടങ്ങിയവർ. ആശാന്റെ "ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങൾ, ഉള്ളൂരിന്റെ "ഉമാകേരളം-കേരളസാഹിത്യചരിത്രം, വള്ളത്തോളിന്റെ "ചിത്രയോഗം-ഋഗ്വേദാദി" തർജ്ജമകൾ മുതലായവയാണ അവരെ പരമോന്നത പദവിയിലേയ്ക്കുയർത്തിയതെന്ന് സംശയമില്ല.

'വിദ്യാ ദദാതി വിനയം' എന്ന ആപ്തവാക്യത്തെ സമ്പന്നമാക്കികൊണ്ട് കൈരളീദേവിയെ സേവ ചെയ്ത്, അനേകം ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച് ഭാഷയെ പോഷിപ്പിച്ച ദേഹമാണ്, 'പണ്ഡിതമണ്ഡലമണ്ഡിതനും, മഹാജ്ഞാനിയുമായിരുന്ന കവിതിലകൻ വടക്കുംകൂർ രാജരാജവർമ്മ രാജ'. മഹാകവിത്രയത്തെപ്പോലെയോ, തദധികമായോ മലയാളികൾ ആരാധിയ്ക്കേണ്ട ഒരു നാമധേയമാണ വടക്കുംകൂറിന്റേതെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതൊരധികപ്പറ്റാവില്ല. പക്ഷേ അനുഭവം മറിച്ചാണ്, ചില സംസ്കൃതഭാഷ സ്നേഹികൾക്കൊഴിച്ച് മറ്റാർക്കും ഇന്നദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചൊന്നുമറിഞ്ഞുകൂടാത്ത സ്ഥിതിയിലാണ്.

പ്രാചീന കേരളത്തിലെ പ്രസിദ്ധിപെറ്റ പല നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു വെമ്പലനാട്. അതിൽനിന്ന് പൊട്ടിമുളച്ചവയാണ് വടക്കുംകൂർ-തെക്കുംകൂർ രാജാവംശങ്ങൾ. വൈക്കം വഴുതനക്കാട്ടു കൊട്ടാരത്തിൽ കാവുക്കുട്ടിത്തമ്പുരാട്ടിയുടെയും, ശുകപുരം ഗ്രാമത്തിൽ തോട്ടുപുറത്ത് ഇല്ലത്തെ പുരുഷോത്തമൻ അച്യുതൻ നമ്പൂതിരിയുടെയും പുത്രനായി നമ്മുടെ കഥാനായകൻ ജനിച്ചു. അത്തമായിരുന്നു ജന്മനക്ഷത്രം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്താമത്തെ വയസിൽ മാതാവന്തരിച്ചു. മതൃസഹോദരി അമ്മാളുക്കുട്ടിത്തമ്പുരാട്ടിയാണ് പിന്നീടദ്ദേഹത്തെ പരിലാളിച്ച് വളർത്തിയത്. വൈക്കം ഗവ. സ്കൂളിലാണ് വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തത്.

സംസ്കൃതത്തിനോടായിരുന്നു ചെറുപ്പം മുതൽ അഭിരുചി. ഗുരുമുഖത്തുനിന്ന് പഠിച്ചതിൽക്കൂടുതൽ സ്വന്തം പരിശ്രമംകൊണ്ടാണ് കരസ്ഥമാക്കിയത്. സംസ്കൃതത്തിൽ കിട്ടാവുന്നിടത്തോളം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വാങ്ങി വായിച്ചു പഠിക്കുക അദ്ദേഹത്തിനൊരു വിനോദമായിരുന്നു. നിത്യപാരായണം ചെയ്തുവന്നിരുന്ന പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഭാരതം, രാമായണം, രഘുവംശം മുതലായവയും ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു. പേരാമ്പ്രദേശത്തെ ലക്ഷ്മികെട്ടിലമ്മ എന്ന മഹതിയെ തമ്പുരാൻ വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിലും സന്താനങ്ങളൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ മുഴുവൻ സമയവും സാഹിത്യപോഷണത്തിനായി

വിനിയൊഗിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട്, കുടുംബജീവിതവും അദ്ദേഹത്തിന് ബ്രഹ്മചര്യപോലെതന്നെയായിരുന്നു. സംസ്കൃതത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ള പുരാണപ്രസിദ്ധങ്ങളായ കഥകളെ ഉപജീവിച്ച് ഭാഷയിൽ മഹാകാവ്യങ്ങൾ, ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങൾ, വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ, എന്നിവയെഴുതി ജനമദ്ധ്യത്തിൽ ആർഷസംസ്കാരത്തിന്റെ കാതലുറപ്പിക്കുകയായിരുന്നു വടക്കുംകൂറിന്റെ മുഖ്യാദർശം എന്നു പറയാം. സംസ്കൃതത്തിൽ സാഹിത്യസംബന്ധമായ ഏതു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും അനായാസേന പ്രസംഗിയ്ക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിവുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ് പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുള്ളത്.

സുപ്രസിദ്ധ സമകാലിക സാഹിത്യകാരന്മാരും, പണ്ഡിതന്മാരും അദ്ദേഹവുമായി സൗഹൃദബന്ധം പുലർ ത്തിപ്പോന്നിരുന്നു. അവരിൽ ശ്രീമാൻ ഡീ.പി. ഉണ്ണി,സാഹിത്യകുശലൻ ടി.കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ, മഹാകവികൾ വള്ളത്തോൾ, ഉള്ളൂർ, പണ്ഡിതർ ഇ.വി. രാമൻ നമ്പൂതിരി, കോളത്തേരി ശങ്കര മേനോൻ, എം. രാജരാജ വർമ്മ, തുടങ്ങിയവർ മുഖ്യന്മാരാണ്. പണ്ഡിതരാജൻ ആറ്റൂരിനോട് അദ്ദേഹത്തിന് പ്രത്യേകമായൊരു ആദരവുണ്ടായിരുന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. സംസ്കൃതസാഹിത്യമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവനാഡിയെന്നിരുന്നാലും, വാങ്മയങ്ങളെല്ലാം മലയാളത്തിലാണെന്നുള്ളതാണ് പ്രത്യേകത. സംസ്കൃതത്തിൽ കവനംചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാത്തതുകൊണ്ടല്ല, സംസ്കൃതാനഭിജ്ഞന്മാരായ ജനസമുദായത്തിന് മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റിയ ഭാഷയിൽ എഴുതിയാലേ അതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമുള്ളൂ എന്ന് കരുതിയാണ്.

'ഉമാകേരളം' മൂന്നാംസർഗ്ഗം സംസ്കൃതത്തിലേക്ക് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുകൂടാതെ, 'കന്യാകുമാരീസ്തവം' എന്നൊരു ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു സ്തോത്രകാവ്യവും സംസ്കൃതത്തിലുണ്ട്.ശേഷിച്ചതെല്ലാം മലയാളത്തിലാണ്. മഹാകവി, ജീവചരിത്രകാരൻ, നിരൂപകൻ, ലേഖകൻ, വ്യാഖ്യാതാവ്, ഗവേഷകൻ, ശാസ്ത്രകാരൻ എന്നീ നിലകളിലാണ് വടക്കുംകൂറിന്റെ പ്രശസ്തി നാം കണ്ടറിയുന്നത്. വിവിധവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുള്ള ലേഖനങ്ങൾക്കും അതുപോലെതന്നെ നിരൂപണങ്ങൾക്കും അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽതന്നെ കണക്കില്ല. അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് അവിടുന്നെഴുതിയിട്ടുള്ള അവതാരികകളും, അഭിപ്രായങ്ങളും വേറെ. തൊടുന്നതെല്ലാം പൊന്നാക്കി മാറ്റുകയെന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേകത. വടക്കുംകൂർ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിനുപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഷ വളരെ ലളിതവും, സുന്ദരവും ആർക്കും എളുപ്പം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാണ്. ഉള്ളൂരിന്റെ "കേരളസാഹിത്യചരിത്രവും", വടക്കുംകൂറിന്റെ "കേരളീയ സംസ്കൃത സാഹിത്യചരിത്രവും" തമ്മിൽ ഒരു താരതമ്യപഠനം നടത്തിയാൽ ഈ സംഗതി വായനക്കാർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. ചുരുക്കം ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളൊഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ളവയുടെയെല്ലാം വിഷയങ്ങൾ ഗഹനങ്ങളും, ശാസ്ത്രീയവുമായതുകൊണ്ട് സാധാരണക്കാർക്ക് അഭിരുചി ഉണ്ടാകുകയില്ല എന്നൊരു ദോഷം വടക്കുംകൂർ കൃതികൾക്കില്ലായ്കയില്ല.

വടക്കുംകൂറിന്റെ മുഖ്യകൃതികളെക്കുറിച്ചൊരു ലഘുസൂചന തരികമാത്രമേ ഈ ലേഖനത്തിലൂടെ ഞാനുദ്ദേശിയ്ക്കുന്നുള്ളൂ. അല്ലാതെ നിരൂപണത്തിനൊന്നും മുതിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സർവ്വകൃതികളേയും സ്പർശിച്ചുകൊണ്ടൊരവലോകനം നടത്തണമെങ്കിൽ ഒരു വലിയ ഗ്രന്ഥം തന്നെ എഴുതേണ്ടതായിവരും. വടക്കുംകൂർ കൃതികളെ 1) മഹാകാവ്യങ്ങൾ; 2) ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങൾ; 3) പരിഭാഷകൾ; 4) നിരൂപണങ്ങൾ; 5) നിഘണ്ടുക്കൾ; 6) വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ; 7) ജീവചരിത്രങ്ങൾ; 8) സാഹിത്യചരിത്രം; 9) സാഹിത്യശാസ്ത്രം; 10) ഉപന്യാസങ്ങളുടേയും നിരൂപണങ്ങളുടെയും സമാഹാരങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ പലതായി തരംതിരിയ്ക്കാം.

മഹാകാവ്യങ്ങൾ:

ഒന്നിലധികം മഹാകാവ്യങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുള്ള ഒരേ ഒരു കേരളീയൻ വടക്കുംകൂറിനുമുമ്പ് കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ മാത്രമായിരുന്നു. സംസ്കൃതത്തിലും, മലയാളത്തിലുമായി എഴോളം മഹാകാവ്യങ്ങൾ രചിച്ച മഹാനാണദ്ദേഹം. മഹാകാവ്യ രചനയിൽ വടക്കുംകൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാന് എതാണ്ട് സമശീർഷനാണെന്ന് പറയാം. നാലോ അഞ്ചോ മഹാകാവ്യങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ അദ്ദേഹം രചിച്ച്കിട്ടുള്ളതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. രഘുവീരവിജയം, രാഘവാഭ്യുദയം, ഉത്തരഭാരതം, എനീ മൂന്നു മഹാകാവ്യങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകൃതങ്ങളാണ്. ഭാഷയുടെ ഉന്നമനത്തിന് മഹാകാവ്യത്തോളം ഉതകുന്ന മറ്റൊന്നില്ലെന്ന് ഉറച്ചുവിശ്വസ്സിക്കുന്ന വ്യക്തിയാണ് വടക്കുംകൂർ. അതുമല്ല ദ്രാവിഡവൃത്തങ്ങളേക്കാൾ സംസ്കൃതവൃത്തമാണ് ഭാഷാപദ്യങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ യോചിച്ചതെന്നും അവിടുന്ന് വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

"നക്ഷത്രതാരാഗ്രഹസങ്കുലാപി
ജ്യോതിഷ്മതീചന്ദ്രമസൈവരാത്രീ". (നക്ഷത്രാദികൾ എത്രതന്നെ ശോഭിച്ചാലും രാത്രിയിൽ വെളിച്ചം കിട്ടണമെങ്കിൽ ചന്ദ്രൻ ഉദിക്കുകതനനെ വേണം. അനേകം ചെറുകാവ്യങ്ങളുണ്ടായാലും ഒരു മഹാകാവ്യരചനയുടെ ഉദ്ദേശം സഫലമാക്കാൻ അവ ഉപകരിക്കുകയില്ല എന്നൊരു സംശയം മേലുദ്ധരിച്ച വരികളിൽ അദ്ദേഹം കാണുന്നുണ്ട്.).

എന്ന കാളിദാസവചനമാണ് മഹാകാവ്യരചനക്ക് വടക്കുംകൂറിന് മാർഗ്ഗദർശി എന്നു പറയാം. 'രഘുവീരവിജയ' മാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂന്ന് കാവ്യങ്ങളിൽ വച്ച് ചെറുത്. പത്ത് സർഗ്ഗങ്ങൾ ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നുമുതൽ മൂന്നുവരെയുള്ള സർഗ്ഗങ്ങളിൽ രഘുവന്ദനം, വാല്മീകി മുതൽ കുഞ്ചനുവരെയുള്ള കവികളെ സ്മരിക്കുക, മഹാകാവ്യരചനയുടെ മുഖ്യമായ ഉദ്ദേശവും, അതിന് പരിപാലിയ്ക്കേണ്ട നിയമങ്ങളും, സൂര്യവർണ്ണന, രാഘവാദികളുടെ ബാല്യകാലലീലകൾ എന്നിവ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു. നാലുമുതൽ പത്തുവരെയുള്ള സർഗ്ഗങ്ങളിൽ വിച്ഛിന്നാഭിഷേകം മുതൽ ശ്രീരാമന്റെ ചിത്രകൂടപ്രവേശം വരെയുള്ള രാമായണകഥ ആഖ്യാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അർത്ഥകൽപ്പനാചാതുര്യം, പ്രതിപാദനവൈശിഷ്ട്യം, രചനസുഷമ,

ശബ്ദഭംഗി, രസാലങ്കാരനിബന്ധന എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ ഈകാവ്യം പരമോന്നതപദവി പ്രാപിക്കുന്നു. അംഗിയായ രസം ശാന്തമാണ്.

'രാഘവാഭ്യുദയ' വും രാമായണകഥയെ ഉപജീവിച്ച് എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഇരുപത്തിരണ്ടു സർഗ്ഗങ്ങളുള്ള ഈ മഹാകാവ്യത്തിന്റെ ഇതിവൃത്തം 'രാമലക്ഷ്മണന്മാർ വിശ്വാമിത്രന്റെ യാഗരക്ഷ ചെയ്യുന്നതുതുടങ്ങി ജനകന്റെ മകൾ സീതയെ രാമൻ വരിക്കുന്നതുവരെയുള്ള കഥയാണ്. ഈ കൃതിയെപ്പോലെ 'സാഹിത്യദർപ്പണകാരന്റേയും, 'കാവ്യാദർശകാരന്റേയും' സർവ്വവിധ ലക്ഷണങ്ങളുമൊത്ത വേറെ മഹാകാവ്യങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ നാളിതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നാണ് പണ്ഡിതപക്ഷം. ശബ്ദാർത്ഥപരങ്ങളായ എല്ല അലകാരങ്ങളും പ്രയോഗിക്കുക; പ്രകൃതിവിലാസങ്ങളെ വേണ്ടപോലെ വർണ്ണിക്കുക; നൂതനകൽപനകൾകൊണ്ട് കാവ്യത്തെ ഭാസുരമാക്കുക തുടങ്ങിയവ ഈ കാവ്യത്തിൽ സുലഭമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാവ്യത്തിൽ ദ്വിതിയാക്ഷരപ്രാസം വളരെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ഉപയോഗിക്കാത്ത ഒറ്റ പദ്യംപോലും കാണുകയില്ല. പ്രാസം കാവ്യങ്ങളിൽ വേണാമെന്നുള്ള ഒരലിഖിതനിയമത്തെ അദ്ദേഹം പിന്തുടരുന്നുണ്ടെന്ന് വായനക്കാർക്ക് തോന്നിപ്പോകും. ഇതരകവികൾക്ക് നാലിൽ രണ്ടു പാദങ്ങളിൽപോലും പ്രാസപ്രയോഗം 'ബാലികേറാമല' എന്നിരിക്കേ വടക്കുംകൂർ നാലു പാദങ്ങളിലും പ്രാസം നിഷ്പ്രയാസം കൈകാര്യംചെയ്തിരിക്കുന്നതു കാണാം. കാവ്യാലങ്കാരാദി സ്വരൂപനിരൂപണത്തിന് തക്കതായ ഉദാഹരണം ആവശ്യമായിവരുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാസ്ത്രകൃതിയായ 'സാഹിതീസർവ്വസ്വത്തിൽ' ഉദ്ധരിച്ച്ചേർത്തിരിക്കുന്നത് മിക്കതും 'രാഘവാഭ്യുദയ' ത്തിൽനിന്നെടുത്തതാണെന്ന് കാണുമ്പോൾ പ്രസ്തുത കാവ്യത്തിന് എത്രമാത്രം സാങ്കേതിക പൂർണ്ണത കൈവന്നിട്ടുണ്ടാകുമെന്ന് സഹൃദയർക്ക് ബോദ്ധ്യമാകും.

മൂന്നാമത്തെ കാവ്യം ഉത്തരഭാരതമാണ്. ഗാത്രപുഷ്ടികൊണ്ട് വടക്കുംകൂറിന്റെ മഹാകാവ്യങ്ങളിൽ ഈ കാവ്യം മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്നു. 45 സർഗ്ഗങ്ങളുള്ള പ്രസ്തുതകാവ്യത്തിന്റെ ഇതിവൃത്തം ഭാരതയുദ്ധത്തിന് ശേഷം പാണ്ഡവരുടെ രാജ്യഭരണം മുതൽ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം വരെയുള്ള കഥയാണ്. ഈ കാവ്യത്തിന് തൽകർത്താവൊരു അവതാരികയെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. മഹാഭാരതത്തെക്കുറിച്ച് സമഗ്രമായൊരു നിരുപണവുംകൂടിയായ ഈ അവതാരിക 452 പേജോളം വരുന്നതാണ്. ലോകം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട അനേകം 'ധർമ്മതത്ത്വങ്ങൾ' അദ്ദേഹം ഈ കാവ്യത്തിൽക്കൂടി ഉപദേശിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിവൃത്തമഹത്വം, യുധിഷ്ഠിര ഭരണം. ഭരണരീതി, യാഗം, ധൃതരാഷ്ട്രരുടെ വാനപ്രസ്ഥം, ആശ്രമവാസം, വ്യാസാഗമനം, യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചവരെ വ്യാസൻ തപോബലംകൊണ്ട് വരുത്തുന്നത്, യാദവകുലനാശം, സ്വർഗ്ഗാരോഹണം തുടങ്ങി അസംഖ്യം കഥകൾ ഉത്തരഭാരതത്തിൽ ചുരുക്കിയും, വിസ്തരിച്ചും ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു. രസങ്ങളിൽ ശാന്തം, (ഭാരതത്തിലെ അംഗിയായ രസം ശാന്തമാണെന്നാണ് പണ്ഡിതമതം) കരുണം, (ഭക്തിയും ഒരു രസമായി ഇതിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു), ശൃംഗാരം, ബീഭത്സം, (രണ്ടും പേരിനുമാത്രം) എന്നിവ മുഖ്യമായി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ബീഭത്സത്തിനൊരുദാഹരണം കാണിക്കാം.

"പച്ചമാംസനിരപാകമാക്കുവാൻ

വെച്ചതിൽ കൃമികൾ സഞ്ചരിപ്പതായ്

....

വാട്ടമാളിന മൃഗാസ്ഥിതൻ മുറി-

ക്കുട്ടമങ്കണതലത്തിലുള്ളതായ്"

എന്ന് അറപ്പും വെറുപ്പും തോന്നത്തക്കവിധം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ദേശകാലാതിവർണ്ണനകൾ, വിവിധാലങ്കാരപ്രയോഗം മുതലായ ഉത്തമകാവ്യങ്ങൾക്ക് വിഷയീഭവിക്കേണ്ടതെല്ലാം ഈ കാവ്യത്തിലും ഉടനീളം കാണാം. വ്യാസാശ്രമവർണ്ണന തുടങ്ങുന്ന ഭാഗം നോക്കുക.

'ഹരിണം ഹരി ഗോവ്യാഘ്രം

കരിയിജ്ജന്തു പംക്തികൾ

തരിക്കും വൈരമില്ലാതെ

പരിക്രീഡിച്ചിടുന്നതായ്'.

(ആശ്രമസമീപത്തിൽ വസിക്കുന്ന ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളും ശാന്തമൃഗങ്ങളും ജന്മനാ ബദ്ധശത്രുക്കളെങ്കിലും തപശക്തികൊണ്ട് പരിപാവനമായിരിക്കുന്ന പുണ്യഭൂവിൽ അവ ശത്രുതയെല്ലം വെടിഞ്ഞ് മിത്രങ്ങളെന്നോണം മേവുന്നുവെന്ന് സാരം.).

സരസമായ ഒരു മധുപാനവർണ്ണനയുടെ ഭാഗം ഉദ്ധരിക്കാം.

'അനന്യസാധാരണമുൾപ്രമോദ-

മനന്തമേകം മധുദേവിയാളെ

വിനഷ്ടസർവ്വേതരചിന്തരായ-

ജ്ജനങ്ങൾ സേവിപ്പതിനുദ്യമിച്ചാൽ

....

മിടുക്കു കൈകൊണ്ടഥ മദ്യകുംഭ-

മെടുത്തു വക്ത്രത്തൊടു ചേർത്തൊരുത്തൻ,

അടുത്തിരിപ്പോർ കൊതി പൂകിടുമ്മാ-

റൊട്ടുക്കമില്ലാതെ കുടിച്ചു താനേ!'

യാദവന്മാർക്കു കിട്ടിയ ശാപഫലോദയകാലം സമാഗതമായപ്പോൾ അർക്കിടയിൽ മദ്യപാനവും തുടർന്ന് പരസ്പരം കലഹങ്ങളും മൂലം യാദവകുലം നശിക്കുന്നതിനെയാണ് മുകളിലെ പദ്യങ്ങളിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ കാവ്യത്തെപ്പറ്റി വളാരെയേറെ പറയാനുണ്ടെങ്കിലും, വിസ്തരഭയത്താൽ ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുകയാണ്.

കാവ്യങ്ങൾ:

ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങൾ നാലെണ്ണം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. "ലഘുമഞ്ജരി" മഹാഭാരതത്തിൽ പൂരുവിന്റെ കഥയെ ആസ്പദമാകിയുള്ളതാണ്. മഹാഭാരതത്തിലെ സൗപ്തികപർവ്വത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന ദ്രോണപുത്രനായ അശ്വത്ഥാമാവിനെയും ധൃഷ്ടദ്യുമ്നനെയും മറ്റും വധിക്കുന്ന കഥയാണ് 'ദ്രൗണീപ്രഭാവം' എന്ന കാവ്യത്തിലെ വിഷയം. ഉള്ളൂരിന്റെ ചരമത്തെ അനുശോചിച്ചെഴുതിയതാണ് 'മഹച്ചരമം' എന്ന കാവ്യം.91 പദ്യങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു സ്തോത്രകാവ്യമാണ് 'ഗൗരീലഹരീസ്തോത്രം'. 'സ്രഗ്ദ്ധരാവൃത്ത'ത്തിൽ ഈ കാവ്യം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ:

പല സംസ്കൃതകാവ്യങ്ങളിൽനിന്നും പ്രധാനപ്പെട്ട ഭാഗങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്ത് അവയെ പരിഭാഷചെയ്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതാണ് 'അന്യോക്തിമുക്താലത' എന്ന ഗ്രന്ഥം. 'ശൈലീപ്രദീപം' എന്നൊരു നിഘണ്ടു വടക്കുംകൂർ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാധാരണ നടപ്പിലിരിക്കുന്ന പഴയ ശൈലികളുടേയും, പഴഞ്ചൊല്ലുകളുടേയും അർത്ഥം ഉദാഹരണസഹിതം ഇതിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. പല സ്തോത്രങ്ങൾക്കും കാവ്യങ്ങൾക്കും വടക്കുംകൂർ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജഗനാഥപണ്ഡിത മഹാകവിയുടെ 'കരുണാലഹരി' എന്ന സ്തോത്രത്തിന് ഒരു വിസ്തൃതമായ വ്യാഖ്യാനം അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. മേൽപത്തൂരിന്റെ പ്രസിദ്ധമായ 'നാരായണീയ'ത്തിന് സംകൃതത്തിലും മലയാളത്തിലും അനേകം വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഉള്ളതുകൂടാതെ പദാനുപദവിവർത്തനവും ഉണ്ട്. നാരായണീയത്തിന് പണ്ഡിതരാജൻ പി. എസ്. അനന്തനാരായണ ശാസ്ത്രിയും വടക്കുംകൂറും ചേർന്നെഴുതിയ ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം മംഗളോദ്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അറുപതാം ദശകത്തിനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനം വടക്കുംകൂറിന്റേതാണ്.

കേരളത്തിൽനിന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള സംസ്കൃതസന്ദേശകാവ്യങ്ങളിൽ എന്തുകൊണ്ടും ഉൽകൃഷ്ടസ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ് ലക്ഷ്മീദാസന്റെ 'ശുകസന്ദേശം'. വ്യംഗ്യാർത്ഥത്തിന് പ്രാധാന്യം കൊടുത്തുകൊണ്ടാണ് ഈ കാവ്യം രചിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് കൈവാക്യത്താൽ സ്പഷ്ടമാണ്.

"വ്യങ്ങ്ഗ്യോത്തം സൈരിവരസ വിദസ്സൽക്ക-

വീനാം പ്രബന്ധൈ:

പ്രീതിർമ്മന്യേ മനസി ഭവതസ്ഫീത-

താമേഷ്യതീതി".

("ഉണ്ടാം വ്യംഗാർത്ഥമേന്തും സരസകവികൾ തൻ

കാവ്യബന്ധങ്ങൾ കണ്ടി-

ട്ടുണ്ടാകുംപോലെയുള്ളിൽസ്സരസവര! രസം

കൂടുമേറ്റം ദൃഢം തേ". -

-തർജ്ജമ: കുഞ്ഞുക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ.)

ഇങ്ങിനെയുള്ള കാവ്യങ്ങൾ എത്രയും ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ഭാഷാന്തരീകരിച്ചാലും മൂലത്തിന്റെ പൂർണ്ണത കൈവരികയില്ല. എന്നിരുന്നാലും മഹാകവി കുഞ്ഞിക്കുട്ടന്തമ്പുരാൻ ഈ വിഷയത്തിൽ ലക്ഷ്മീദാസന്റെ അരികിൽചെന്നെത്താൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയാം. 'ഭാഷാശുകസന്ദേശത്തിനാണ്' വ്ടക്കുംകൂർ വ്യാഖ്യാനം രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. വിവർത്തനകാരന് എത്തിപ്പിടിക്കാൻ പറ്റാത്ത പല ആശയങ്ങളും വ്യാഖ്യാതകാരൻ വെളിച്ചത്തുകൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഭാരതത്തിലെ പ്രമുഖ സംസ്കൃത വ്യാഖ്യാതാവായ 'മല്ലിനാഥ'ന് സമശീർഷനായ 'പൂർണ്ണസരസ്വതി'യുടെ വ്യാഖ്യാനശൈലിയെ അനുകരിച്ചാണ് വ്ടക്കുംകൂർ വ്യാഖ്യാനമെഴുതിര്യിരിക്കുന്നത്.ആ മഹാന്റെ (പൂർണ്ണസരസ്വതി) വ്യാഖ്യാനസരണി മല്ലിനാഥനടക്കം മറ്റു ഭാരതീയവ്യാഖ്യാനകാരന്മാരിൽനിന്നും പല വിധത്തിലും വേർപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടും, സർവ്വലക്ഷണയുക്തമായതിനാലും, ആ ശൈലി ഭഷയിലും ഉണ്ടായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടണമെന്ന വടക്കുംകൂറിന്റെ ആഗ്രഹമാണ് ഇങ്ങനെ അനുകരിക്കാൻ കാരണമെന്ന് അദ്ദേഹംതന്നെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ മറ്റൊരു പ്രത്യേകത ശ്ലോകങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം മാത്രമല്ല ഇതിലുള്ളത് എന്നതാണ്. സന്ദേശകാവ്യങ്ങളിൽ, സന്ദേശവുമായി പോകുമ്പോൾ മാർഗ്ഗമധ്യേയുള്ള പല സ്ഥലങ്ങളുടേയും, പ്രത്യേകിച്ച് അമ്പലങ്ങൾ, രാജകൊട്ടാരങ്ങൾ, ഉദ്യാനങ്ങൾ അതാത് സ്ഥലങ്ങളിലെ ഭൂമിശസ്ത്രം എന്നിവയെയും പരിചയപ്പെടുത്റ്റുക പതിവാണല്ലോ. അങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ വ്യാഖ്യാതാവ് ദേശചരിത്രങ്ങളും, ഐതീഹ്യങ്ങളും പ്രതിപാദ്യവിഷയമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മൂലവും ചേർത്താണ് കൃതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നൊരു മേന്മയും ഇതിനുണ്ട്.

വടക്കുംകൂറിന്റെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ എറ്റവും കൂടുതൽ ജനപ്രീതിനേടിയിട്ടുള്ളതും, മുഖ്യമായതും 'കൃഷ്ണഗാഥാ'വ്യാഖ്യാനമാണ്. അതിനദ്ദേഹം എഴുതിച്ചേർത്തിട്ടുള്ള 'ഗാഥപ്രവേശിക'യും, 'ടിപ്പണി'യും വായിച്ചുപഠിച്ചാൽ കൃഷ്ണഗാഥയെന്ന ഉൽകൃഷ്ടകൃതിയെക്കുറിച്ച് അറിയേണ്ടതെല്ലാം ലഭ്യമാകും. കൃഷ്ണഗാഥയുടെ കർത്താവ് ചെറുശ്ശേരി നമ്പൂതിരിയാണെന്ന് സകലരും വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, വടക്കുംകൂറിന്റെ അഭിപ്രായം

'പുന'മാണെന്നാണ്. കൃഷ്ണഗാഥയുടെ കിട്ടാവുന്നത്ര താളിയോലഗ്രന്ഥങ്ങളും അതുപോലെതന്നെ അച്ചടിച്ച പുസ്തകങ്ങളും ശ്രദ്ധയോടെ പരിശോധിച്ച് വിട്ടുപോയതും സ്ഥാനം തെറ്റിയതുമായ വരികളേയും മറ്റും വേണ്ടതായ സ്ഥാനത്ത് ചേർത്ത് ശുദ്ധപാഠം തയ്യാറാക്കി വടക്കുംകൂർ ഈ കൃതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് സഹൃദയലോകത്തിന് വളരെ ഉപകാരമായിട്ടുണ്ട്.

ജീവചരിത്രങ്ങൾ:

സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിലെയും ഭാഷാസാഹിത്യത്തിലെയും തലയെടുപ്പുള്ള നായകന്മാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ രചിച്ച് മലയാളികളുടെ അറിവ് വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹത്താൽ അദ്ദേഹം രചിച്ചവയാണ് (1) ശ്രീ കാളിദാസൻ; (2) മേൽപ്പത്തൂർ നാരായണ ഭട്ടത്തിരി; (3) ജഗദ്ഗുരു ശങ്കരാചാര്യർ; (4) ക്ഷേമേന്ദ്രൻ; (5) ശ്രീ വാല്മീകി; (6) ഉള്ളൂർ മഹാകവി; (7) മഹാകവി രാമപാണിവാദൻ എന്നീ കൃതികൾ.

സാഹിത്യചരിത്രം:

വടക്കുംകൂറിനെപ്പറ്റി എഴുതുമ്പോൾ വിസ്മരിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഒന്നാണ് അദ്ദേഹം വളരെ ക്ലേശങ്ങൽ സഹിച്ചും, വർഷങ്ങളോളം ഗവേഷണം ചെയ്തും, എഴുതിയ 'കേരളീയ സംസ്കൃതസാഹിത്യചരിത്രം'.
ലോകസാഹിത്യത്തിലെ തന്നെ മഹാത്ഭുതങ്ങളിൽ ഒന്നായി ഇതിനെ ഗണിക്കുന്നതിൽ ഒരു തെറ്റുമില്ല.
ഭാരതത്തിലെ വേറൊരു സംസ്ഥാനത്തെ സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ചും ഇത്രയും വിപുലവും സർവ്വലക്ഷണവുമൊത്തൊരു ചരിത്രം ആരും ഇന്നുവരെ രചിച്ചിട്ടുമില്ല. ആറു ഭാഗങ്ങളായിട്ടാണ് പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാം ഭാഗം കേരളത്തിന്റെ ഉത്ഭവവും, പഴക്കവും, മാഹാത്മ്യവും, മറ്റും വിവരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. കേരളത്തിലെ അനേകം സ്വകാര്യഗ്രന്ഥപ്പുരകളേയും, അവിടെ ചിതലിനിരയായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ താളിയോലഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ച് അടുത്തതായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു.
കേരളത്തിലെ സംസ്കൃതവിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണമാണ് അടുത്തത്. വേദാന്തം, വ്യാകരണം, ജ്യോതിഷം, മന്ത്രതന്ത്രാദികൾ, കഥകളി, ശിൽപ്പം, രാജനീതി എന്നിവയെ പരാമർശ്ശിച്ചശേഷം, വരരുചി, പ്രഭാകരമിശ്രൻ, സുകുമാരൻ, കുലശേഖരൻ, വാസുദേവഭട്ടത്തിരി, തോലൻ, ശങ്കരാചാര്യർ, വില്വമംഗലം, ശക്തിഭദ്രൻ, രാഘവാനന്ദൻ, വടശ്ശേരി പരമേശ്വരൻ നമ്പൂതിരി, നീലകണ്ഠസോമയാജി, ദേശമങ്ങലത്തു വാര്യന്മാർ തുടങ്ങി അസംഖ്യം കവികളെയും, ശസ്ത്രകാരന്മാരെപ്പറ്റി ദീർഘമായിത്തന്നെ ചർച്ച ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

രണ്ടാംഭാഗത്തിൽ കേരളത്തിന്റെ പൂർവ്വസ്ഥിതി, സംസ്കൃതത്തിന്റെ ആഗമം, സംസ്കൃതവും മലയാളഭാഷയുടെ പരിവർത്തനവും, കേരളത്തിലെ ആചാരങ്ങളും വിശേഷാഘോഷങ്ങളും, ജനസമുദായം, ദേവാലയങ്ങളും സംസ്കാരാഭിവൃത്തിക്ക് അവ്ക്കുള്ള ബന്ധം തുടങ്ങി ഒട്ടേറെ കാര്യങ്ങൾ പ്രഗത്ഭമാംവണ്ണം വിവരിക്കുന്നു. പൂർണ്ണ

സരസ്വതി മുതൽ അച്യുതപിഷാരൊടിവരെ അസംഖ്യം മഹാന്മാരെയും, അവരുടെ കൃതികളെയും കുരിച്ചുള്ള പഠനമാണ് അടുത്തത്. കാളിദാസന്റെ 'മേഘദൂതി'ന് സംസ്കൃതത്തിലും മറ്റു ഭാരതീയ ഭാഷകളിലുമായി അസംഖ്യം വ്യാഖ്യാനങ്ങളുണ്ട്. സംസ്കൃത വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ മല്ലിനാഥന്റെയും, പൂർണ്ണസരസ്വതിയുടെ 'വിദ്യുല്ലത'യും, പയ്യൂർ പ്പട്ടേരിമാരിലാരോ രചിച്ച 'സുമനോരമണി'യും പ്രാധാന്യമർഹിയ്ക്കുന്നവയാകുന്നു. ഈ മൂന്നു വ്യാഖ്യാനങ്ങളെയും കുറിച്ചൊരു താരതമ്യപഠനം നടത്തി ഓരോരൊ അംശങ്ങളിൽ അവരിലോരോരുത്തർക്കുമുള്ള മഹത്വത്തെ വടക്കുംകൂർ കേരളീയ സംസ്കൃത സാഹിത്യചരിത്രത്തിലുിവരിക്കുന്നത് വായിക്കേണ്ട ഒന്നാണ്.

മൂന്നാംഭാഗം മഹാനായ മേൽപത്തൂർ നാരായണ ഭട്ടതിരിയേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളെയും കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തോടെ ആരംഭിക്കുന്നു. 180 പേജോളം വരുന്ന ഈ അദ്ധ്യായം കേരള സംസ്കൃത സാഹിത്യചരിത്രത്തിലെ നാഴികക്കല്ലാണെന്നു പറയാം. മേൽപത്തൂരിനെക്കുറിച്ച് പല പുതിയ വിവരങ്ങളും വടക്കുംകൂർ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. മേൽപത്തൂരിന്റെ സാഹിത്യസംഭാവനകളിൽ മുഖ്യമായി പരിലസിക്കുന്ന പ്രബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ, ജീവിതകാലം, എത്രവയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളതും മറ്റുമാണീ പുതിയ അറിവുകൾ. പിന്നീട് മേൽപത്തൂരിന്റെ സമകാലികരായ മാനവേദൻ, നാരായണപണ്ഡിതൻ, കുട്ടഞ്ചേരി തുടങ്ങിയവരെക്കുറിച്ക് പരാമർശ്ശിക്കുന്നു. മംഗലശ്ശേരി-പണക്കാട് നമ്പൂതിരിമാർ, രുദ്രദാസൻ, മഹാനദപൂർണ്ണ ൻ, രവിവർമ്മകുലശേഖരൻ തുടങ്ങിയവരെപ്പറ്റിയാണ് അനന്തരപരാമർശ്ശം.

നാലാംഭാഗം രാമപാണിവാദന്റെ ദീർഘമായൊരു ചർച്ചയോടെ ആരംഭിക്കുന്നു. 150 പേജോളം വരുന്ന ഈ ഭാഗത്ത് പാണിവാദന്റെ നാനാമുഖമായ സാഹിത്യസപര്യയെ വിലയിരുത്തുന്നു. "രാമപാണിവാദനും കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരും രണ്ടുപേർ തന്നെ" എന്ന വടക്കുംകൂരിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ ഇവിടെ ആവർത്തിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. രാഷ്ടത്തിന്റെ സ്ഥിതി, ചില ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥങ്ങൾ, സ്വാതിതിരുനാൾ, അശ്വതിതിരുനാൾ തുടങ്ങി കൈക്കുളങ്ങര രാമവാര്യർ വരെ അസംഖ്യം പ്രഗത്ഭവ്യക്തികളെക്കുറിച്ച് പിന്നീട് പരാമർശ്ശിക്കുന്നു. അഞ്ചാംഭാഗം "കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാ"ന്റെ ചരിത്രത്തോടെ ആരംഭിക്കുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ, കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ തുടങ്ങി ആധുനികരായ കവികളെക്കുറിച്ച് ഇതിൽ തുടർന്നു പരാമർശ്ശിക്കുന്നു. ആറാംഭാഗം 13 അദ്ധ്യായങ്ങളുള്ളതാണ്. കവിത്രയങ്ങളടക്കം അസംഖ്യം ആധുനിക കവികളെയും പണ്ഡിതന്മാരെയും അവരുടെ കൃതികളെയും കുറിച്ച് ഈ ഭാഗത്തിൽ വിലയിരുത്തുന്നുണ്ട്. ഇത്രയുംകൊണ്ട് വടക്കുംകൂറിന്റെ 'കേരള സംസ്കൃത സാഹിത്യചരിത്രം' പരിസമാപ്തിയിലെത്തുന്നു.

മഹാകവി ഉള്ളൂരിന്റെ "കേരളസാഹിത്യചരിത്രത്തിന്" വടക്കുംകൂർ രചിച്ച 'ചർച്ചയും പൂരണവും' രണ്ടുവാല്യങ്ങളിലായി മംഗളോദയം 1967-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഒന്നാം ഭാഗത്തിൽ സാഹിത്യചരിത്രത്തിലെ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളും, രണ്ടാം ഭാഗത്തിൽ ശേഷിച്ച രണ്ടു ഭാഗങ്ങളും ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉള്ളൂരിന്റെ കാലശേഷം

വടക്കുംകൂറിന് ഗവേഷണഫലമായി കിട്ടിയ പല പുതിയ അറിവുകളും, സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ എതദ്വിഷയകമായിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളും യഥാവിധി പരിശോധിച്ച്, തെറ്റുകൾ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ളവയെ തിരുത്തുകയും കൂട്ടിച്ചേർക്കേണ്ടവയെ ചേർക്കുകയും, അവയെ വേണ്ടപ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചും ഈ കൃതി രചിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉള്ളൂരിനോട് വടക്കുംകൂറിനുണ്ടായിരുന്ന അകമഴിഞ്ഞ ആദരമൊന്നുമാത്രമാണ് ഈ പൂരണത്തിന് അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ച സംഗതി എന്ന് മുഖവുരയിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നാൽപ്പതോളം പേജുകൾ വരുന്ന മുഖവുരതന്നെ ഉള്ളൂരിന്റെ സാഹിത്യവ്യവസായത്തിലെ നാനാമുഖനേട്ടങ്ങളെ വിലയിരുത്തുന്ന ഒന്നാണ്. 'ഓടുന്നവനും, ഓടിക്കുന്നവനും', ബുദ്ധിമുട്ട് ഒന്നുപോലെയാണെന്ന് പറയുന്ന മാതിരി, സാഹിത്യചരിത്രമെഴുതാൻ ഉള്ളൂർ എത്രമാത്രം കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ, അത്രയുംതന്നെ മുദ്ധിമുട്ടിയാണ് വടക്കുംകൂർ അതിന് പൂരണമെഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്ന് കാണാൻ കഴിയും.

സാഹിത്യശാസ്ത്രം, സാഹിത്യമഞ്ജുഷിക (മൂന്നുഭാഗം), സംസ്കൃതസാഹിത്യം, സാഹിത്യഹൃദയം, സാഹിത്യകൗസ്തുഭം, സാഹിത്യനിധി, കൈരളീ മാഹാത്മ്യം, സാഹിത്യവും പുരുഷാർത്ഥവും, ഭാഷാചമ്പു, മഹാഭാരതനിരൂപണം എന്നിവയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖ്യ ഇതര കൃതികൾ. കൂടാതെ അസംഖ്യം ഭാഷാകൃതികളും, സംസ്കൃതകൃതികളും പ്രസാധനം ചെയ്ത് കൈരളിയെ ധന്യമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എണ്ണിയാൽ തീരാത്തത്രയും കവിതകളും, ലേഖനങ്ങളും, അഭിപ്രായങ്ങളും എഴുതി പല മാസികകളിലും, ആഴ്ചപ്പതിപ്പുകളിലും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ നിരൂപണം 'ഭാരത നിരൂപണ'മാണ്. മഹാഭാരതത്തെക്കുറിച്ച് സമഗ്രവും, വിജ്ഞേയവുമായ ഒരു പഠനമാണിത്. ലോകതത്വങ്ങൾ മഹാഭാരതത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളവയെല്ലാം വിദഗ്ധമാംവണ്ണം കൈകാര്യം ചെയ്ത് അവയെ വായനക്കാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത കൃതി ഇതുവരെ അച്ചടിച്ചിട്ടില്ലാ എന്നു കാണുന്നു. അച്ചടിച്ചാൽ ഏകദേശം 2000 പുറത്തോളം വരുമെന്നാണ്` അതിന്റെ കയ്യെഴുത്തുപ്രതി കണ്ടിട്ടുള്ളവർ അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ച്കിരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ കേ. സംസ്കൃതസാഹിത്യചരിത്രത്തിന്റെ മൂന്നിൽ രണ്ടു വലിപ്പമെങ്കിലും ഈ കൃതിക്ക് വന്നേക്കാവുന്നതാണ്. ഈ നിരൂപണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവതാരികയ്ക്ക് പുറമേയാണെന്ന് ഓർ ക്കുന്നതു കൊള്ളാം.

എഴുത്തച്ഛനേയും, മഹാകവി വള്ളത്തോളിനേയും പോലെ സംസ്കൃതംകൊണ്ട് മലയാളാത്തെ പോഷിപ്പിച്ചവരി ൽ ഒരഗ്രിമസ്ഥാനം കവിതിലകൻ വടക്കുംകൂറിനുണ്ടെന്ന് സംശയം കൂടാതെ പറയാം. യഥാർ ത്ഥപണ്ഡിതശൃംഖലയുടെ അവസാന കണ്ണിയെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന വടക്കുംകൂർ കേരളീയ സാഹിത്യവേദിയെ അനാഥമാക്കിക്കൊണ്ട് 1970 ഫെബ്രുവരി 27-ന് വൈകുന്നേരം കാലയവനികയ്ക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞു.

15.6.08

Group News

Our member Arun Pillai's cute daughter Chinmayi!!

May Gruvayoorappan Bless her and family with Ayurarogya soukhyam!

Please email us at navaneetham@guruvayoor.com with your name and brief introduction to have your name appear in this section, also please email us your comments, suggestions, articles for Navaneetham June issue to editor@guruvayoor.com

Sources, credits and copyright acknoledgements – Manoramaonline.com thehindu.com - Krishna pictures/Artwork courtesy of The Bhaktivedanta Book Trust International, Inc. google picture searches www.flickr.com http://www.krishna.com http://flickr.com/photos/captain_nidish/ http://dailygirlblog.blogspot.com/ http://devaragam.blogspot.com/2006/04/blog-sost_14.html http://www.flickr.com/photos/85701004@N00/	***Our apologies for those articles & poems we could not publish this time due to space limitations. We will have them published in the forthcoming issues.***

Om Namo Bhagavathe Vasudevaya! കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ! **Om Namo Narayanaya:**

May God Bless you all.